

Casa

Gab.

Est.

Tab.

N.º

B

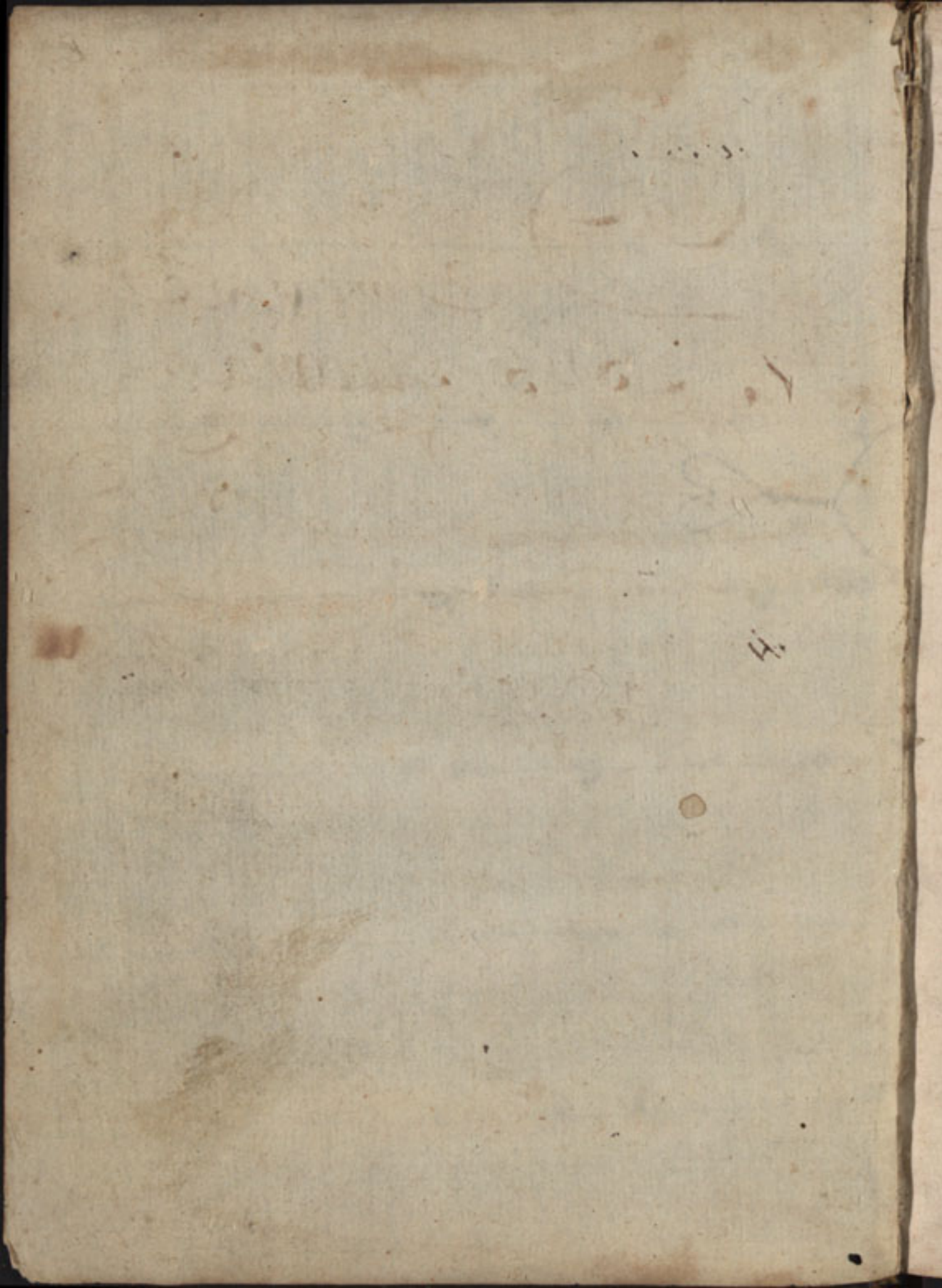
3

12

10069

100
(A) - 45 - 22

D. Simeas de
Jesus Maria =
Prejato J. Ca
Sub da Santa Cruzada
por Conceição do Sr. In
fante de Grandestrada
Etudo Jho

DA UNIVERSITATIS
1606
BIBLIOTHECA

CANONICORVM

REGVLARIVM ORDINIS SANCTI

Augustini Congregationis Sanctæ Crucis

Conimbricensis.

SECVNDVM REGVLAS BREVIARI

Romani ex Decreto Sacrosancti Concilij Tridentini, Sub Pio V. Pont. Max. restituti, & Clementis VIII. auctoritate recogniti, ab eodem S. D. N. Pio V. Pont. Max. Eisdem Canonicis Regularibus concessa, & confirmata. Nūc denuo emendata, & reformata.

QVIBVS ADDITVM FVIT OFFICIUM

Sanctorum Quinq; Martyrum Ordinis Minorum, quorum reliquæ sunt in Regio Monasterio S. Crucis Conimbricensis, a S. D. N. Clemente VIII. Canonicis eiusdem Congregationis concessum.

CONIMBRICÆ.

Cum facultate Sanctæ Inquisitionis, Ordinarij, & Regis.

Apud Didacum Gomez de Loureyro Academię Typographũ.

Anno Domini 1620.

OFFICIA

CONCORDIA

REPUBLICANVM ORDINIS SANCTI

in Congregatione Sancti Caroli

Constituta

REPUBLICANVM ORDINIS SANCTI
in Congregatione Sancti Caroli
Constituta

REPUBLICANVM ORDINIS SANCTI

in Congregatione Sancti Caroli

Constituta

in Congregatione Sancti Caroli

1000

CONCORDIA

REPUBLICANVM ORDINIS SANCTI

in Congregatione Sancti Caroli

Constituta

P Ella comissaõ da Mesa Géral do Sancto Officio acima posta, vi a obra de que nella se faz mençãõ, & julgo ser pia, & deuota, & que não tem cousa que impida a licença pera se imprimir, & communicar. No Collegio da Companhia de I E S V. Coimbra 16. de Septembro de 1620.

Doctor Balthasar Alvarez.

P Or comissaõ do Conselho Géral adjunta em a petição, vi este Liuro, de que em ella se faz mençãõ, o qual he hum treslado dos Sanctos de que reza a Congregação de Sam Ioão Laterão dos Conegos Regulares, aprouados authoritate Apostolica, como consta do Breue de Pio Quinto, no principio do Liuro: & foy impresso em Veneza, conforme a noua reformação do Breuiario em o Anno de 1610. O que de nouo se acrescenta, he o Officio dos Sanctos Martyres de Marrocos, & hũas Commemorações de algũas Sanctos. E em tudo não acho cousa por a qual se não possa, & deua imprimir, como

ja se tem outras vezes impresso. Em o Cole-
gio de S. Augustinho. Coimbra. O primeiro
de Septembro 1620.

O Doctor Dom Francisco da Cruz.

Vistas as informações, pode-se impri-
mir a obra de que se trata nas infor-
mações dos Padres Revedores, & de-
pois de impressa torne conferida pellos mes-
mos, pera se dar licença pera poder correr,
& sem ella não correrà. Lisboa, aos 26. de
Septembro de 1620.

O Bispo Inquisidor Gèral.

RMO.

R^{MO}. AC PRÆST^{MO}.

PATRI DOMNO

MICHAELI A SANCTO
Augustino Regij Monasterij Sanctæ Crucis
Conimbricensis Priori, ac eiusdem Congre-
gationis Canonorum Regularium Ordinis
S. Augustini Generali meritissimo, Domnus
Vincentius eiusdem Ordinis Canonicus, &
Ceremoniarum Magister, salut. & fœ-
licitat. optat.

ANTA est Reuerendissime, ac
Præstantissime Præsul, multitudo
Sanctorum, qui cœlum hoc, idest,
Canonicum nostrum ordinem, tū
à prima ipsius institutione, sub Sanctis Apo-
stolis; tum etiam, postquam D. P. Augusti-
nus Canonicus Regularis factus, sicut alter

Sol, in eodem cæpit refulgère, tanquam lucidissima quædam sidera, illustrarūt, vt eorum numerus vix numerabilis nobis sit. Hoc de Sanctorū multitudine nostri sacri Ordinis, illis iisdē verbis refert Magister Roset. Doct. Parisien. insignis in tract. de Religione Ecclesiast. cap. 3. fol. 243. §. De 3. propositionis parte, vbi tam pro hoc, quam pro alijs nostri ordinis encomijs, quæ breuiter ipse perstringit, lectorem remittit ad librum illum, cui nomē inscribitur: Venatorium Sanctorum Canonici Ordinis.

Vnde non iam mirandum id, quod refert Anastasius Cardinalis in Cathalogo, quem scripsit ad Carolum II. Gallorum Imperat. scilicet, cum ex diuersis Sanctorum Cathalogis, ac Martyrologijs, antiquisque historijs, tã ex archiuis S. Rom. Ecclesiæ, quàm aliunde conquisitis, Canonici Ordinis Sanctos collegisset, facta, quantum fieri potuit, certa supputatione, se inuenisse ad 216. milia cētum, & vltra: ita scilicet, vt, si per singulos totius anni dies, horum Sanctorum solē-
nia

nia essent distribuenda, vnaquaque die, quin-
gtēi nonaginta, & vltra celebrandi venirent.
Et hoc etiā, præter alios grauissimos A A. ex
eodem Cardinali Anastasio, & alijs, refert, &
probat præclarissimus A. Ioannes de Nigra
Valle S. Roman. Ecclesiæ Bibliothecarius in
Epilogo Cronicarum lib. 13 cap. 18.

Sed quanuis immensus propemodum
nostri Sacri Ordinis Sanctorum Martyrum,
& Confessorum numerus inueniatur, quos
omnes Patronos, & fautores in cælo ante
Deum, idem Ordo noster agnoscit, & vene-
ratur; illorū tamen Sanctorum tantummo-
dò, iam ab antiquissima maiorum nostrorū
memoria, solemnia, sub Diuini Officij pen-
so, celebrat, quos peculiaris, & præcipua
quædam erga ipsos pietas, ac religio, pecu-
liares, ac magis præcipuos, vel eiusdem or-
dinis, vel aliquarum Ecclesiarum Patronos
elegit.

Et hinc, tanquam peculiarem Patronum
sibi colendum, & celebrandū Scotia, simul
& Hybernia, assumpsere Patritium, Eccle-
sia

Aug.
nen.
pag. C
Ord.
confir
15.
Ioan. T
lib. 1.
Canon
gul. c.
fin.
Azor
1. Inf
Mora.
12. c. 2.

sia Perusienſis Herculanium , Bononienſis
Guarinum, Andegauenſis Albinum, Noua-
rienſis Bernardum, Eugubina Vbaldum, Lu-
cenſis Frigidianum, Alexandrina Anianum,
Eborenſis , Tudenſis , & Viſienſis Theoto-
nium, aliæq; ſimiliter alios (præter eos, quos
S. R. Eccleſia ab omnibus vniuerſaliter cele-
brandos proponit in Breuiario, vt Linum,
Cletum, Clementé, Euariſtum, Theleſpho-
rum, Iginium, Pium, Anicetum, Anacletum,
Elentherium, Victorium, Zepherinum, Ca-
lixtum, Urbanum, Melchiadem, Silueſtrum,
Leoncs, & alios, quos omnes in Cathalogo
Sanctorum Canonici Ordinis, ijdem ſupra
dicti A A. & alij, veriſſimè reponunt.)

Quia verò ante R. Breuiarij reformatio-
nem, ex decreto Sacri Tridentini Concilij,
non erant Sanctorum illorum officia redacta
ad certum aliquem ordinem, quo, in ipſorum
ſolemnitatibus, omnes illæ Eccleſiæ, vel om-
nia noſtri Ordinis Monasteria, in perſoluen-
dis Deo laudibus, vniſormiter vterentur, ſed
vna quæque Eccleſia, vel Monasterium noſ-
tri

tri ordinis priuatum sibi officium arripuerat; ideò, post tale decretum, maiorum nostrorū opera, & diligentia, in diuersis congregationibus nostri Ordinis, sapiētèr prouisum fuit, vt in omnibus cuiusque congregationis monasterijs, recitandi, vel psallendi horas canonicas, in talium Sanctorum solemnitatibus, vnus tantum esset concors, & communis modus; vt sic, non solum priuatorum illorum officiorum diuersitas, & dissonantia ad uniformitatem, & Concentū in Breviario Rom. præscriptū reduceretur, ipsique conformaretur, sed etiam erga Sanctos ipsos religio, ac deuotio ad augeretur.

Et quia ex decreto etiam S. D. N. Papæ Clem. VIII. Breviarium Rom. iterum est recognitum, recognoscēda etiam erant Sanctorum nostrorum officia, vt sic, post antiquiores alias ipsorum impressiones, per omnia Breviario eidem Rom. conformia, ederentur in lucem, vt factum inuenimus pro Congregatione nostrorum Canonorum Lateranēsiū in editione facta Venetijs anno Domini 1610.

ni 1610. & tu etiam Præsul Præstantissime
pro maxima tua erga diuinum cultum pieta-
te, & indefessa regularis disciplinæ obseruan-
tia, nuper faciendum curasti, dum mihi ea-
dem officia, & alia, quibus nostra congrega-
tio vteretur, & cognoscenda, & iuxta prædi-
ctâ Rom. Breviarij reformationem, ordinan-
da commisisti. Accipe igitur qualecumque
meæ diligentiaæ obsequium, Præsul Præstan-
tissime, quæ Dominus ad huius nostræ Con-
gregationis decus, & augmentum supersti-
tem, & incolamem diu nobis concedat.

Paternitatis vestræ humilis subditus.

D. Vincentius à Niuibus.

Antho.

*Authores qui subsequentiū Sanctorū vitas, vel
scripserunt plene, vel per occasionem attigerūt.*

DE Sancto Guarino. Martyrologium
Rom. 6. Februarij. Tabulæ Ecclesiæ
Bononiensis. Et Surius tom. 7.

De Sancto Vbaldo. Martyrol. Rom. 16.
Maij. Surius tom. 4. hac die. Petrus in Catal.
lib. 5. c. 6. Stephanus Cremonēsis, & Molan.
hac die in additionibus ad Vsuardum.

De S. Herculano: Vsuard. Ado. S. Greg.
lib. 3 Dialog. cap. 23.

De S. Gelasio. Martyro. Rom. 21. Nouēb.
Beda, & Vsuard. 13. Calēd. Decēb. lib. de Roma
nis Pōtificib⁹ Baroni⁹ in Annalib. Ecclesiast.

De S. Bernardo Augustinus Ticinensis.

De S. Albino Mart. Rom. Beda, & Vsuar-
dus ab eodē cit. Fortunatus Præsbyter, vt te-
statur Gregorius Turon. de glorios. Con-
fess. cap. 96. Surius. tom. 2.

De S. Patritio. Mart. Rom. Beda. Vsuard.
Ado. & alij eadē die. Prosper Aquitanus lib.
aduersus Collatorem in fine. Beda Hist. de

Gest. Angl. lib. 1. c. 13. & lib. de sext. ætat. Ma-
rianus Scot. libr. 2. sext. ætat. anno Domini
432. Surius tom. 2. die 3. Martij, vbi agit de
actis Sancti Vinnualoci.

De S. Frigidiano. Mart. Rom. 18. Nouébr.
agens de translatione eius, vbi remittit se ad
diem natalis eiusdem. S. Greg. lib. 3. Dialog.
cap. 9.

De S. Ioãne Augustinus Ticinensis.

De S. Aniano. Mart. Rom. 17. Nonéb. vbi
citat Bedã, Vsuard. Adonem, & alios. Greg.
Turon. Hist. Franc. lib. 2. cap. 7. Surius tom.
6. Ado. Vien. in Chron. anno 410. Petrus in
Catal. lib. 10. ca. 71. Sidonius Apollinaris li. 8.
Epist. 15. ad Prosperũ eius successorẽ. Molan.
18. Calend. Iulij in addition. ad Vsuard.

De S. Prospero. Mart. Rom. 25. Iunij. Ho-
norius Augustuden. Gelas. Papa in Canon.
Sancta. Rom. dist. 15. Ado Vienens. Marcel-
linus comes in Chron. subconsulatu Olibrij,
& Rustici. Surius tom. 3. hac die Cassiod. li-
br. 1. Inst. diuin. lect.

PIVS PAPA V.

AD PERPETVAM rei memoriam. Licet Ecclesia Dei sponsa tunc vere iubilationis suæ fructum reportet, cū Christi fideles omnes ad precū effundendarum exercitium excitat, eundemq; orandi, psallēdique ritum, & morem omnibus proponit, alienum tamen à ratione minime censendum erit, si aliquos sanctorum quorundam patrociniō speciali suffultos ad eorundem particularem venerationem etiam per crebras illorum commemorationes se se excitare permiserit: vt peculiare ipsorum meritum agnoscentes, eorum quoque vestigia sequi, quam maxime studeāt. Hinc est, quod nos licet aliās ex certis tunc expressis causis omni alio Breuiarij vsu interdicto Breuiariū, quod imprimi curauimus, ac psallendi, precandique formulam in omnibus vniuersi Orbis Ecclesijs, Monasterijs, Ordinibus, & locis etiam exemptis, in quibus iuxta ritum Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut cōsuevit, sub certis modo, & forma, seruari mandauerimus, statuentes Breuiarium ipsum nullo vnquam tempore in toto, vel in parte mutādum, aut ei aliquid

dehædum, ac alia fecerimus, prout in ipsis litteris,
quas in cuiuslibet Breuarij prædicti principio im-
primi volumus, plenius cõtinetur: attẽdẽtes tamẽ di-
lectos filios Canonicos Regulares Cõgregationis Late-
ranensis Ordinis S. Augustini eorũ Patrẽ, ac primũ
Apostolici illius ordinis Reformatorem S. Augustinũ
prædictũ, ac præterea insigniores eiusdem ordinis Sã-
ctos Martyres, ac Confessores, quorũ meritis eadem
Cõgregatio per orbẽ propagata, & illustrata extitit,
& indies eiusdẽ Congregationis personæ adiuvãtur,
atq; protegũtur, debita, vt par est, veneratione cupe-
re in eorũ præsertim dieb⁹, quibus in Dño obdormi-
re eisdẽ obtigit, celebrare. Nos propterea eorũ piũ de-
sideriũ plurimũ in Domino cõmendantes: Motu pro-
prio, nõ ad dictorũ Canonicorũ, seu alicuius eorũ su-
per hoc nobis oblata petitionis instantiã, cõgregationi
dictorũ Canonicorũ concedimus: Primũ, quod ultra
cõsuetas Sãcti Saluatoris Lateranẽsis, & S. Augusti-
ni prædicti eorũ Patris ad Vesperas, & Laudes cõ-
memorationes, eiusdẽ S. Augustini festũ die 28. oãta-
ua Augusti occurrẽs, & per totã illius octauã, tã in
canonicis horis, quã in Missæ celebratione prout ha-
ctenus celebrare possint, videlicet in ipsa quidẽ die,
& octa-

Et octava subduplici, infra octavas autem sub semiduplici cū cōmemoratione festorū simpliciorū occurrentium. De Decollatione autem S. Ioānis Baptiste fiat suo die cū cōmemoratione octave. De Dominica autē si occurrat infra octavas fiat de ea cū cōm. octave. Sin autem in ipsa die, vel octava, Dominica occurrerit, fiat de Sancto cum Dominica commemoratione, cum Antiphonis videlicet, Hymnis, Responsorijs, ac reliquis ipsorum Canonicorum proprijs ordinatis à Diuo Thoma Aquinate iuxta eorum antiquum more, seu, Et prout melius, ac cōgruentius videbitur ab ipsis reformandis. Dum tamen tres primæ lectiones sint de Scriptura intra octavas quidem occurrente, in ipso autem die, Et octava, de Scriptura assignata ab ipsis Canonicis, atque congruentius eidem festo aptata, mediæ tres, partim de vita eiusdē Patris collecta è dictis eiusdem, in libris precipuè confessionum, nec non Et Possidonij eius contemporanij, ac socij, qui, cum per annos quadraginta cum eo familiarissime vixisset, vitam etiam eius veriori, Et integriore modo descripsit, partim de sermonibus eiusdem Patris de communi vita Clericorum. Tres vero postremæ lectiones de Homilia Sancti Ioānis Chrysostomi
super

*super Euangelium Matthæi: Vos estis sal terræ:
pariter, & eius Conuersionem die quinta Maij, cum
lectionibus, vt supra authenticis ex ipso Sancto Au-
gustino, & Possidonio, nec non, & cum lectionibus in
ultimo Nocturno D. Gregorij Papæ super Euange-
lio Lucæ: Erant appropinquantes ad IESVM
Publicani, & Peccatores: Primam quoque eius,
quæ vndecima Octobris, & secundam, quæ vltima
die Februarij occurrit, translationes, nec non, &
quolibet mense semel ipsius commemorationis festum,
die, in quo festum alicuius Sancti non occurrerit sub
duplici possint celebrare. Et similiter Sanctorum
Aniani Episcopi die Decēbris secunda, Sancti Tho-
mæ Cantuariensis Episcopi, & Martyris vigesima
nona Decembris, Aquilini Martyris Ianuarij vige-
sima nona, Guarini Episcopi Februarij sexta die,
Theotonij Confessoris decima octaua die Februarij,
Albini Episcopi prima Martij, Herculani Episcopi,
& Martyris Martij secūda: Patritij Episcopi Mar-
tij decima: sexta Iuonis Episcopi Maij vigesima, Ber-
nardi Confessoris Iunij decima quinta, Iohannis Cō-
fessoris Octobris decima, Frigidiani Episcopi Nouē-
bris decima nona, Gelasij Papæ Nouembris vigesima
prima:*

prima: Prosperi Episcopi, Nouembris vigesima quarta, omnium quoque aliorum dictae Congregationis, & Ordinis Sanctorum festa, etiam sub duplici officio celebrare. Atque ijs omnibus, & singulis proprias eorum, atque authenticas lectiones, & orationes, seruata praedicta Breuiarij forma, accommodare valeant, officiaque praedicta recitantes, debito suo perinde censeantur satisfecisse, ac, si ea, quae in Breuiario assignantur, recitassent. Nec ad aliam vltius recitationem, vlllo vnquam tempore, possint compelli, praedictaque eorum particularia officia seorsum, & separatim à Breuiario vbicunque illis placuerit, absq; alia nostra, vel commissarij nostri, in illis partibus, licentia, imprimi facere, libere, & licite valeant. Districtius inhibentes, tam locorum ordinarijs, quam quibusuis librorum impressoribus, ceteris que quauis auctoritate fungentibus, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis maioris, nec non indignationis nostrae poenis, ne eosdem Canonicos super recitatione horarum, aut impressione officiorum huiusmodi, impedire, molestare, vel inquietare audeant, vel praesumant, ac decernentes praesentes litteras, nullo vnquam tempore, subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae,

vel quopiã alio defectu notari, impugnari, inuolidari
nullatenus posse: minusque sub quibusuis similibus, vel
dissimiliũ gratiarũ reuocationibus, suspensionibus, li-
mitationibus, & alijs cõtrarijs dispositionibus cõpre-
hẽdi vllatenus posse, sed, quoties illa emanabũt, toties
in pristinũ statũ etiã sub quacunque Data per ipsos
eligenda restitutas, repositas, & plenariẽ reintegra-
tas esse. Sicq; ab omnibus cẽseri, & ita per quoscunq;
Iudices, & Cõmissarios quauis authoritate fungẽtes,
sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicãdi,
& interpretãdi facultate, & authoritate iudicari,
& diffiniri debere, ac irritũ, & inane si secus super
his à quoquã quauis authoritate sciẽter, vel ignoran-
ter cõtigerit attẽtari. Quo circa dilectis filijs nostris
Flauio, Ursino, & Paulo ab Ecclesia Sancte Romanæ
Ecclesie presbyteris, Cardinalibus, & causarũ Cu-
riæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per præ-
sentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo,
aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, presentes
litteras, & in eis contenta quæcunque vbi, & quando
opus fuerit, ac quoties pro parte dictorũ Canonicorũ,
seu alicuius eorũ fuerint requisiti solẽniter publican-
tes eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio as-
sistentes,

sistentes, faciāt auctoritate nostra presentes litteras,
et in eis cōtenta quaecunque firmiter obseruari. Nō
permittētes eos, seu eorum aliquem desuper cōtra ea-
rundem presentium tenorem quomodolibet indebitè
molestari, cōtradiētores quoslibet, et rebelles per cē-
suras, et pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita,
cōpescendo. Nec non legitimis super his habēdis ser-
uatis processibus, cēsuras, et pœnas ipsas etiam ite-
ratis vicibus aggrauādo, inuocato etiā ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstātibus fœ-
licis recordationis Bonifacij Papæ VIII. prædecesso-
ris nostri de vna, et Concilij Generalis de duabus
dietis, dummodo quis vigore presentium vltra tres
dietas ad iudicium non trahatur, ac litteris nostris
prædictis, quas eosdem Canonicos ligare nullatenus
posse volumus, ac quibusuis alijs Apostolicis constitu-
tionibus, et ordinationibus Apostolicis, nec nō qui-
busuis etiam iuramēto confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis, statutis, et consue-
tudinibus, priuilegijs quoque indultis, et litteris
Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, et formis,
ac cum quibusuis clausulis, et decretis in genere, vel
in specie, ac alias in contrarium quomodolibet con-
cessis,

cessis, cōfirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiā
si de eis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, &
expressa mentio, seu quæuis alia expressio habenda,
aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda fo-
ret, tenores huiusmodi, ac si, de verbo ad verbū, nihil
penitus omisso, & forma in illis tradita, obseruata,
inserti forent, eisdem præsentiibus, pro sufficienter ex-
pressis, habentes, illis aliàs in suo robore permāsuris,
hac vice dūtātaxat, specialiter, & expresse derogamus,
contrarijs quibuscunque. Aut, si aliquibus cōmuniter,
vel diuissim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod in-
terdici, suspendi, vel excommunicari non possint per
Litteras Apostolicas, nō facientes plenam, & expres-
sam, ac de verbo ad verbum, de indulto eiusmodi mē-
tionem. Volumus autem, quod præsentium transump-
tis, etiā impressis, manu tamē alicuius Notarij publi-
ci subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica
constitutæ, sigillo munitis, eadem prorsus fides adhi-
beatur, quæ præsentiibus adhiberetur, si forent exhi-
bitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum
Petrū sub Annulo Piscatoris. Die 18. Decēbr.
M.DLXX. Pōtificatus nostri anno quinto.

Cæ. Glorierius.

INDEX

INDEX

OFFICIORVM

CANONICORVM REGV-

larium Congregationis Sanctæ Crucis Co-

nimbric. quæ omnia sub duplici offi-
cio celebrantur.

MENSE IANVARIO.

Die 16. Sanctorum quinq; Martyrum Ordinis Mi-
norum.

Die 29. Sancti Aquilini Martyris.

Die 30. Commemoratio S. Patris nostri Augustini.

MENSE FEBRVARIO.

Die 6. Sancti Guarini Episcopi, & Confessoris.

Die 18. S. Theotonij Confessoris.

Die 28. Secunda Translatio Diui Patris Augustini.

MENSE MARTIO.

Die 1. S. Albini Episcopi, & Confessoris.

Die 2. S. Herculani Episcopi, & Martyris.

Die 4. Cōmemoratio S. Augustini Patris nostri

Die 17. S. Patritij Episcopi, & Confessoris.

MENSE APRILI.

Die 1. Commemoatio S. Patris Augustini.

MENSE MAIO.

Die 4. S. Monicæ viduæ Matris D. Patris Augustini.

Die 5. Conuersio Diui Patris Augustini.

Die 16. S. Vbaldi Episcopi, & Confessoris.

Die 20. S. Iuonis Episcopi, & Confessoris.

INDEX.

MENSE IUNIO.

C Ommemoratio S. Patris Augustini.
Die 15. S. Bernardi Confessoris.

MENSE IULIO.

D ie 8. Commemoratio S. Patris Augustini.

MENSE AVGVSTO.

D ie 28. S. Augustini Patris nostri cum Octava.

MENSE OCTOBRI.

D ie 10. S. Ioannis Confessoris.

Die 11. Prima Translatio S. Augustini Patris nostri.

MENSE NOVEMBRI.

D ie 14. Commemoratio S. Patris nostri Augustini.

Die 19. S. Frigidiani Episcopi, & Confessoris.

Die 21. S. Gelasij Papæ.

Die 24. S. Prosperi Episcopi, & Confessoris.

MENSE DECEMBRI.

D ie 2. S. Aniani Episcopi, & Confessoris.

Die 3. Commemoratio S. Patris nostri Augustini.

Die 29. S. Thomæ Archiepiscopi, & Martyris.

ALIVS INDEX SECVNDVM

Ordinem Alphabeticum.

A lbini Episcopi, & Confessoris.

A niani Patriarchæ, & Confess.

A quilini Martyris.

A ugustini Patris nostri.

B ernardi Confessoris.

C onuersio D. Patris Augustini.

C omemorationes S. Augustini Patris.

D ie 1. Martij.

D ie 2. Decēbris.

D ie 29. Ianuarij.

D ie 28. Augustij.

D ie 15. Iunij.

D ie 5. Maij.

D ie 3. Decēbris.

Die

INDEX.

D ie 30. Ianuarij.	
D ie 4. Martij.	
D ie 1. Aprilis.	
D ie 1. Iunij.	
D ie 8. Iulij.	
D ie 14. Nouembris.	
F rigidiani Episcopi, & Cōfessoris.	D ie 19. Nouembris.
G elasij Papæ, & Confessoris.	D ie 21. Nouembris.
G uarini Episcopi, & Confessoris.	D ie 6. Februarij.
H erculani Episcopi, & Martyris.	D ie 2. Martij.
I ohannis Confessoris.	D ie 10. Octobris.
I uonis Episcopi, & Confessoris.	D ie 20. Maij.
M onicæ viduæ matris D. Patris Augustini.	D ie 4. Maij.
O rtonis, Berardi, & c. mart, Ordini Minorum.	D ie 16. Ianuarij.
P atritij Episcopi, & Confessoris.	D ie 17. Martij.
P rosperi Episcopi, & Cōfessoris.	D ie 24. Nouembris.
T heotonij Confessoris.	D ie 18. Februarij.
T home Archiepiscopi, & Martyr.	D ie 29. Decembris.
T ranslatio prima S. Augustini Pa- tris nostri.	D ie 11. Octobris.
T ranslatio secunda D. Patris nos- tri Augustini.	D ie 28. Februarij.
V ibaldi Episcopi, & Confessoris.	D ie 16. Maij.

† LAUS DEO. †

INCI.

INCIPIVNT FESTA IANVARIII.

DIE XVI. IANVARIII.

In festo Sanctorum Martyrum Ottonis, Berardi, Petri, Accurtij, & Adiuti Fratrum Ordinis Minorum, quorum reliquiae sunt in Regio Sanctae Crucis Conimbricensis Monasterio, fit Officium duplex. Omnia de communi plurimorum Martyrum praeter ea, quae hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui nos concedis Sanctorum Martyrum tuorum Ottonis, Berardi, Petri, Accurtij, & Adiuti natalitia colere: da nobis in aeterna beatitudine eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno. In Monasterio Sanctae Cru-

cis, lectiones de communi plurimorum Martyrum. Fratres debitores sumus. In reliquis Monasterijs, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO QUARTA.

QUOTIUS SACERDOS, Berardus, Accurtius, Petrus, atque Adiutus, Martyres, de familia Sancti Francisci, eius iussu, ex Italia, in Hispaniam venerunt, ubi omnibus, propter vitae, & morum sanctitatem, grati, atque iucundi fuere. Deinde, Spiritus Sancti gratia roborati, ex Christianorum finibus, Hispalim ad Saracenos proficiscuntur: quod iter nudis pedibus obierunt

A vigi-

vigilijs, ieiunijs, & diuinarū rerum cōtemplationi maximè intēti, eò cum peruenissent, diuina gratia incitati, ad eū se conferunt locum, vbi Mauri, nefaria superstitione Mahometum colere, & altissimis vocibus inuocare, cōsueuerant. Inde grauissimis ictibus, colaphis, & verberibus pulsi, Regē adeunt, eumq; ad Sanctissimam Christi fidē suscipiendam, hortantur. Iratus, à suo conspectu abductos, cōfestim capite plecti iubet. Sed Regis filius, eorum miseratus, patrem obsecrat, ne homines mortis supplicio indignos interfici patjatur. Quæ res, illos hilari vultu, & libenti animo ad martyrium prope rates, præsentis mortis periculo exemit. Itaque, Regis iussu, turri inclusi sunt. Qui nihilominus, ex eius fastigio, maximis clamoribus, Christi fidem populo prædicabant, inde, ad Regem producti, cū in Christi professione constanter

perseuerarent, iussi sunt vrbe excedere, & Marrochiū proficisci. *Resp.* Sancti tui Dñe. *Lectio quinta.*

Mari trāsmissio, maximisq; in itinere exhaustis laboribus, Marrochiū læti perueniunt: vbi à Petro Lusitaniæ Regis filio, qui, per id tempus, in ea vrbe, propter offensionem, quæ inter eū, & fratrem Lusitaniæ Regē, orta fuerat, forte morabatur, beneuolè excipiuntur. Non multò post, fidei causa, in vincula sunt cōiecti. Vnde eos ad Al-buzaidū, qui plurimū apud Regē gratia valebat, sæuissimi tortores adduxerūt. Illi qui nā essēt, & itineris causā cū interroganti aperuissēt, cūq; à Christi fide, quā cōstātissimè prædicabant, nullis, nec promissis, nec blandimentis, deduci potuissent, iussi sunt acriter cædi, & singuli in singulas custodias retrudi. Deinde, ita crudeliter verberari, vt propè viscera apparerent. Super solum asperis testis

stra-

stratum, nudi proijciuntur: totaque nocte flagris caesi, altissimis clamoribus, se se ad mortem fortiter ferendam adhortantur. Postero die, cum ad Regem Almiramolinum vincti ducerentur, Otonae Sacerdote socios interrogante, quomodo ea nocte se habuissent: Responderunt ei, praeclare, & foeliciter secum actum esse. Regiam deinde vir quidam primarius ingressus, obuiam eis venit, atque ut a fide Catholica deficiat, & Maurorum sectam amplectatur, consiliu dat. Ad haec, cum Otto vehementer in Mahometi secta inuectus, magno animo respondisset, iratus ille, Christi militem in dextera maxilla grauiter percussit. Cui Otto illico alteram maxillam praebuit, & Deum, ut ei ignosceret, precatus est. Tunc Sarracenus ad Regem eos introduci iussit, dignos clamans, de quorum insania, Rex ipse sua manu supplicium sumeret. *Resp. Verbera carnificum.*

Lectio sexta.

Quos ad se introductos, Rex, cum, & ingentibus pollicitationibus primum oblatis, nihil proficeret, suo gladio singulos obrucavit, atque ita martyrij palmam gloriosè adepti sunt, decimo septimo kalendas Februarij, anno Domini millesimo ducesimo vigesimo: Onorio III. Pontifice Maximo. Martyrum corpora a nequissima multitudine funibus tracta, extra muros in ignem conijciuntur, quibus, cum ignis parceret, Christiani, qui aderat, Deum sumis laudibus extulerunt, quos statim Sarraceni lapidibus insecuti sunt: a quorum tamen ictibus, omnes, martyrum meritis, incolumes euaserunt. Illi, Sanctorum corpora, iterum ingenti clamore, circa muros, & per vicos raptata dilacerarunt, dispersa tamen membra colligit Princeps Sanctij Lusitaniae Regis filius, nonnullique alij Christiani, quorum partim latenter in priuatis aedibus asserua-

runt, partim honore sepul-
turæ affecerūt, sed maxima
illorū pars ad Principē Pe-
trū peruenit, qui ea, sum-
mo cū honore, Conimbri-
cam deportāda curauit, ad
Coenobium Sāctæ Crucis,
vbi diuinitus præclara, &
illustria, per Christi Marty-
res, miracula fiunt, & cum

magna Dei gloria, & ingē-
ti totius vrbis admiratione
coluntur. *Resp.* Tanquam
aurum.

*In 3. Nocturno. Homilia
in Euangelium.* Descen-
dens Iesus de monte. *Vt
in communi plurimorum
Martyrum. Resp. VIII.*
Hæc est vera fraternitas.

DIE XXIX. IANVARII.

In festo Sancti Aquilini Martyris.

Oratio.

DEus, pro cui⁹ fide bea-
tus Aquilinus gladijs
impiorum occubuit, da no-
bis, quæsumus, vt eius vir-
tutē cōgrua deuotione se-
ctemur. Per Dñm nostrū.

In 2. Noct. Lectio quarta.

Ex Cathalogo Sanctorum. lib.

11. cap. vltimo.

Aquilinus, Herbipoli
in Bauaria, claris pa-
rentibus genitus, ab infan-
tilibus annis Cœlo erectus,
cum quosdam, ex condisci-
pulis optimatū filijs, hēreti

ca præuitate infectos repe-
risset, Christum ex Maria
virili semine propagatum,
asserentes, adeo contra illū
errorem inuchi capit, vt, re-
postea ab Episcopo cōper-
ta, cum aduersus eam hēre-
sim vehemētius Episcopus
ipse disputasset, atq; Catho-
licā asseruisset veritatē: di-
uina miseratione, pueri A-
quilini cępti certaminis oc-
casionē, vniuersi fere, qui
eo errore fuerāt infecti, ad
Catholicā veritatē sint re-
uersi. Cū autē adoleuisset,

Crea-

Creatori toto corde inferuire constitués, in Canonico Regularium, qui cū Episcopo Coloniensi degebant, numerum est ascriptus. **Resp.** Honestum fecit illum.

Lectio quinta.

Qui post aliquot annos in patriā, vt charissimos parētes inuiferet, reuersus, cum eos ex hac vita cōmigrasse reperisset, omnibus mox diuenditis, ac pauperib⁹ erogatis, Coloniā, ad Cœnobium suū est reuersus. Vbi, ob vitæ splēdorē, in præpositū electus, mortuo deinde Episcopo, in eius locū, cōmuni omniū cōsensu, est substitutus. Ipse autem fugam arripiēs, Lutetiam Parisiorum cum peruenisset, ciuitatemq; totam graui peste laborantē comperisset, nulli parcens labori, nullis vigilijs, ac assiduis præsertim orationib⁹, breui, eā meruit à morbo liberare. Mortuo autē ibidem Episcopo, pariter subrogatus, fuga de-

nuo arrepta in Italiā, Ticinum peruenit: ibiquē sacrarum litterarum studijs operam dedit, Italicūq; vulgare idioma diligenter edidicit. **Resp.** Desideriū animæ eius.

Lectio sexta.

Mediolanum autē postea, præcipuē vt beati Ambrosij, quē peculiari deuotione prosequeretur, reliquias adoraret, profectus, ibique in Cœnobio Sancti Laurentij, cum Canonicis regularibus, cōmoratus, contra Arianā hæresim, quæ tunc totam fere ciuitatem infecerat, adeo cœpit declamationibus, atque disputationibus insurgere, vt omnes fere, ab eo errore, fuerint sanati. Quod non ferentes Ariani, eū, de more, ad Ambrosianā Ecclesiam, orationis gratia, ascendente, in itinere adorti, gladio in gutture infixō, gratissimam Domino hostiam immolarunt. Ne autē tantum scelus diuulgaretur, sanctum corpus rapere

conati, superueniente densissima nebula, adeò fuerunt impediti, vt fugã arripere sint coacti. Superuenientes autem fideles, corpusq; in suo sanguine volutatũ inuenientes, cum hymnis, & canticis, illud ad Ecclesiam

Sancti Laurentij deportãuerunt, atq; in Saccello, posteã eius nomini sacro, honorificè sepelierunt. Vbi miraculis plurimis claruit.
Resp. Stola iucunditatis.
In 3. Noct. Homil. in Euãgel. Si quis venit ad me;

COMMEMORATIO SANCTI Patris nostri Augustini.

FESTA FEBRUARII. DIE VI.
 In Festo S. Guarini Episcopi, & Cõfessoris

Oratio.

Deus, qui beatũ Guarinum Pontificẽ tuũ innumeris illustrasti muneribus: da nobis, quãsumus, eius semper excelsa conuersationis imitari insignia. Per Dominum.

In 3. Noct. Ex lib. qui dicitur Regula S. P. August.

Lectio quarta.

Guarin⁹, Bononię, clare propagatus, cũ esset adolescẽs, Bononiã in Maiori Ecclesia, inuitis parẽtibus, qui de eo magis posterita-

tẽ optabãt, cleric⁹ honorificè est ordinatus. Verũ, cũ equales suos cerneret molli- bus vestitos, nõ quã Iesu Christi, sed quã sua sunt, quãrẽtes, ad diuini amoris perfectionẽ ardentius aspirãs, Mortariũ, ad Coenobiũ Sãctę Crucis Canonicorũ regulariũ, conuolauit. Vbi Sancti Augustini religiosum institutũ amplectens, breui adeò profecit, vt optimam partẽ cũ Maria eligẽs, diuinãq; vacãs contẽplationi, ac sacrarũ scripturarũ meditationi, inter optimos

timos contemplatores, ac doctores annumerari, iure merito potuisset. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

Destinatus autē ad Sācti Frigidiani Ecclesiā, ibiq; nonnullos annos religiosissimē cōmoratus, cum ad Cœnobiū suū reuertisset, mortuo Papiense Episcopo, ob illustrē eius nominis famā in eius locū eligitur. Qui omnino electio- ni reluctans, cū in arctiori loco esset, custodia causa, detētus, clam, deceptis custodibus, per fenestram demissus, tandiū latuit, donec alter consecraretur. Incre- bescente autem eius nomi- nis fama, Lucius secundus Romanus Pōtifēx, & ipse patria Bononiēsis, ac Cano- nicus regularis, instanter apud eum egit, vt ad se ve- niret. Qui diū recusans, de- mū tamen cedens, in Præ- nestinum Episcopum Car- dinalem est consecratus.

Resp. Posui adiutorium;

Lectio sexta.

Cum autē equitatū pretiosū, aliosq; Epif- copales apparatus, ab eodē Pontifice dono accepisset, mox omnibus diuenditis, pretiū pauperib⁹ erogauit. Verbum autē Dei populo suo imprætermisse prædi- cās, pauperibus alimēta, & indumēta proprijs manib⁹ ministrans, ieiunijs, ac ora- tionibus indefinēter vacās, cū demum, appropinquare tabernaculi sui depositionē diuinitūs præsciuisset, quā- quā semper ei fuisset tēpo- ralis vita fastidio, tūc tamē, ardentiori mentis affectu, ad Christi pulchritudinem contemplandā, rapiebatur. Cōuocatoq; clero, cum eos salutaribus monitis plenius instruxisset, sequēti nocte, cū maxima, velut in meri- die, eluxisset claritas, ad coelū migravit. Sepultusq; est in Ecclesia, & sepulchro beati Agapiti Martyris; miraculis clarus. *Resp.* Iste est, qui ante Deum.

In 3. Noct. Homilia in Euangel. Homo quidam.

DIE

DIE XVIII. FEBRUARII.

In festo Sancti Theotonij Confessoris Canonici Regularis, & primi Sanctæ Crucis Prioris.

Oratio.

DEus, qui per beatum Theotonium Confesorem tuum, in extremis terrarum partibus, Canonorum ordinem propagare dignatus es: præsta, quæsumus, ut eius præclaris intercedentibus meritis, per eosdem seruos tuos, à solis ortu usque ad occasum, nomen tuum ubique laudabiliter celebretur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectioes, de Lib. Sapietie.
Iustus si morte preoccupatus fuerit, &c. *Vt in communi Confessorum non Pontificum.*

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Theotonius, Galleciæ ciuitate Tudési oriundus, à religiosis parentibus, religiosè enutritus, ac spiri-

tualibus studijs sufficietèr instructus: cum ad Visientem Lusitiæ urbem se contulisset, ibique vitam sanctitate, ac rerum sacrarum peritia conspicuam, diu degisset: ciuium precibus, & Colimbriensis Episcopi iussu, Prior inuitus ordinatur. Quo in munere, cum multos annos egregiè se gessisset, sanctorum locorum succensus desiderio, Prioratui cedens (quem tamen reuersus, sed neque Episcopalem illi sæpius oblatam dignitatem, recipere acquieuit) ea bis inuisit: multisque in itinere clarus fuit miraculis. Ad ipsum autem Dominici corporis sepulchrum, cognita eius pietate, Canonici eius loci regulares, communem illi viuendi societatem, quin,

& sepulchri custodiâ, quòd illum ardentissimè desiderare cognouerant, instantissimè offerebant, quod tamen ipse (Deo ita disponente) accipere recusauit, quoad vsquè in Lusitaniam rediens res suas cõponeret, ac demum ita tertiò rediret. *Resp.* Honestum fecit illum.

Lectio quinta.

QUò reuersus, cum eadè tertiò profectio-
nem pararet: in nobiles adeò, ac graues viros vndecim clericos Colimbriæ incidit, quos in hoc ipsum feruētissimè Dominus aspirauerat, vt relicta omni sæculari pompa, in humilitate, ac religionis custodia arctiùs se se Deo manciparent. Quorum intellectu, & probato cõsilio ipse quoque eis annumerari consensit. Anno itaque supràmillesimum cētēsimò trigésimo secundo, Apostolico feruentes spiritu, duodecim isti viri Cœnobium in honorem Sanctæ Cru-

cis, ac Beatissimæ Dei Matris, in dictæ ciuitatis suburbio extruxerunt: ac Diui Augustini regulam, & habitum assumētes, Theotonium, licèt repugnantē, sibi in Priorem delegerūt. Qui Prior factus, cum vitę grauitate, singularitate abstinentiæ, orationis vsu cõtinuò omnibus erat admirabilis, atque reuerendus tum verò nimix charitatis, atquè humilitatis virtute, qua, & cunctorum subueniebat necessitatib⁹, & omnium veluti se minimum arbitrabatur: omnibus mirum in modum se reddebat amabilem. Virginitatē perpetuò coluit. Curationis gratia clarus, inter alios, & Regem Alphonsum, & Reginam eius coniugē Mahaldam à grauisissimis doloribus liberauit: à qua tamen graues aliquandò molestias est perpeffus, quòd eam claustrū ingredi non permetteret: non esse ordinis, asserens, nèc approbatæ consuetudinis,

dinis, foeminam habitaculum ingredi mundum fugientium, nisi fortè defunctam. *Resp.* Amauit eum Dominus.

Lectio sexta.

Dæmonibus etiã tremendus, à plurimis eos, præsertim in mortis agone cõstitutis, compescuit, atque effugauit. Cum autem post vigesimum primum ab ingressu Monasterij annum, ætatis verò eius septuagesimum primum, longam contrahere cepisset valetudinem, prioratui cedens totum se deinceps compunctiõni, atq; conremplationi tradidit. Sustentabat autem senilia membra baculo illo, quem sibi, audita eius sanctitate, dono miserat vir Dei Bernardus, primus Clareuallensium Abbas: eoq; frequenter doloris aculeos deuotissimè contingens, leuius habebat. Apparuit ei, antè paucos dies, quàm morere-

tur, Apostolorum princeps, de futura cum gloria certiore reddens, quòdque propter eum plurima essent illi Monasterio conferenda Dei beneficia. Sed, & pridè visus est magnus stellarum globus, è Cælo in medium claustrum descendere, miro omnium oculos radorum fulgore perstringens. Igitur sumptis sacri corporis mysterijs, quibus, ferè quotidie refici solebat: multa cum suis agens filiõlis, eosquè ad religionis apicem cohortatus, religiosissimam Deo animam reddidit: anno eius ætatis octuagesimo. Cuius corpus in ipso Sanctæ Crucis Monasterio, à Reuerendissimo Colimbricensi Episcopo, honorificè est sepulturæ demandatum, quod miraculis claruit plurimis. *Resp.* Iste homo perfecit omnia.

In tertio nocturno. Homilia in Euangelium: Sint lumbi vestri præcincti.

DIE XXVIII. FEBRUARII.

¶ **Translatio secunda S. Patris Augustini.****Ad Vesperas Antiphona.**

Ecce Sacerdos magnus.
 Cum reliquis de Laudib⁹,
 vt in communi Confessoris Pontificis : Psalmi etiã de eodem communi. Cap.

Ecce Sacerdos magnus, qui in vita sua, &c. **Hymnus:** Magne Pater Augustine, vt in die Sancti Augustini mēse Augusto 28. V. Ora p nobis B: P. Augustine. Resp. Vt digni, &c.

Ad Magnificat in vtrisque vesperis Antiphona: Pręsul Sanctissime Augustine, &c. **Oratio.**

DEus, qui in Beatissimi Patris Augustini Translatione, febricitantiũ corpora nouo fontis exortu refrigerare dignatus es: concede nobis, quęsumus, vt tuę super nos semper imbrem gratiæ sentiamus. Per Dominũ nostrũ. &c.

Ad Matut. Inuitatorium. Regem Cōfess. & **Hymn.**

Magne Pater. Añæ, Psalmi, Versiculi, noct. dicuntur de communi Confess. Pontif. In primo noct. Lektionen de Scriptura occurrente. ¶ In Quadragesima verò: Sapiētiam omnium antiquorum, &c. Resp. Ex communi Confess. Pont. In 2. noct.

Lectio quarta.

EVolūtis, à fælici dormitione Beatissimi Patris nostri Augustini, annis circiter ducentis octuaginta, cū corpus eius sanctissimum, quod in Sardinia fuerat translatum, Barbaris, qui tū temporis insulam cœperāt, atque vastauerant, minus honorificè haberetur: Leoprandus Longobardorum Rex pijsimus, tanti Patris deuotione affectus, missis eò legatis, magno cum auri pondere, corpus redimi, atquē transferri curauit.

Qui cum tanto pignore læti reuertentes, cum id Regi denuntiaſſent: ipſe uſq; ad Genuenſium urbem ob uiam profectus honorificè, ac deuotiſſimè illud excepit. *Reſp.* Inueni Dauid.

Lectio quinta.

Cum autem ſequenti die illud amouere, atque inde trāſferre uellent: haudquaquam fieri potuit: donec Rex votum uoueret Eccleſiam ibi in tanti Patris honorem edificaturum. Quòd, & cum alibi quoque ubicunq; pernotare contigiſſet, factū fuiſſet: Rex que eodem ſe ſemper voto obſtrinxiffet, Papiam demum, prodeunte obuiam uniuerso clero, ac populo, ac magna cū exultatione ſacrum pignus excipiente perlatum, in Diui Petri, in Cœlo aureo, cui nomen eſt, templo honorificentiffimè eſt collocatum, ubi miraculis pluriſimis claruit. *Reſp.* Poſui adiutorium.

Lectio ſexta.

Templum autem illud ſimul, & Abbatiale Cœnobium Rex ipſemet Leoprandus, ob trāſlatum Diui Auguſtini corpus, Canonicis Regularibus vnà cum dote inſtaurauit, anno ſalutis ſeptingentefimo uigefimo ſecūdo: ut ipſemet per hæc eadem uerba, quæ uiuens poſuit, quæque adhuc in ipſa Eccleſia Regis, ſepulchro ſupereminēt, cōteſtatur. Fons autem indeficiens in loco, in quo primū Sancti Patris corpus fuerat repositū, exuberare cæpit: ex cuius potu quam plurimi febricitantes, & lægudi ſūt ſanitati reſtituti. Ut uerè illi nedum ſpiritualiter, ſed ad litteram competat, quod de eo aptiſſimè eſt dictum: In diebus ipſius emanauerunt putei aquarum, & quaſi mare adimpleti ſunt ſuprà modum: qui curauit gentem ſuam, & liberauit eam à perditione. *Reſp.* Iſte eſt, qui ante Deum.

In tertio nocturno. Homilia

milia in Euangelium. Vos estis sal terræ, vt in comuni doctorum. Ad laudes, & per horas *añæ*. Ecce Sacerdos magnus cum reliquis. *Cap.* Ecce Sacerdos magnus, vt supra in vesperis. *Hymnus:* Cœli ciues applaudite, vt in die festo S. Augustini. *Vers.* Ora pro nobis, &c. Ad

Benedictus *añæ*: Canon vitæ canonicæ. *Oratio*, vt supra. Ad horas *cap.* & respōsoria breuia, vt in die festo. Ad vesperas *añæ*, & *Psalmi*, vt in secundis vesperis Confessoris Pontificis. *Cap.* & reliqua, vt in primis vesperis. Commemoratio Sancti Albi Pontificis, & Confessoris.

FESTA MARTII.

DIE PRIMA,

Sancti Albi Episcopi, & Confessoris.

Oratio.

Deus, qui Beatum Albinum Pontificem tuum Sanctorum tuorum numero cœquasti: concede nobis quæsumus eius semper, & orationibus adiuuari, & vitæ exēpla sectari. Per Dñm nostrum, &c.

Lectio quarta.

Ex Surio lib. 2. pag. 2.

Albinus ex venetica regione claris parē-

tibus progenitus adolescēs in Translacense Canonorum regularium Cœnobium ascriptus, cū ibi plures annos sãctissimè se gessisset, defuncto collegij omnium Sanctorum Abbate, ab eo successor destinatus, vno omnium consensu, in eius locum est subrogatus. Qui, licet inuitus, electioni assentiens, strenuè adeò, ac religiose eo in regimine

per vigintiquinquè annos se gessit, vt postmodùm in Andagauensi Ecclesia, omnibus omninò efflagitantibus, nulloq; pacto eius deprecationi acquiescētibus, Antistes sit electus. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

Quo Episcopatu, cum strenuè admodum, ac religiosè, more suo, se haberet (erat enim, ne dum sanctitate, & doctrina, sed, & rerum gerendarum experiētia, incomparabilis) vulgata eius nōminis fama, Carolus Magnus eum, vt sibi, tam in diuinis, quàm humanis rebus consiliarius esset præcipuus, ad se accersit. Cum autem Carolus, Desiderium Longobardorū Regē, apud Mortarium (cui, ex hac clade nomen illud est inditum, prius enim Silua bella dicebatur) omninò fregisset, ac demùm obsessum Papiæ vnā cum vxore, ac liberis cepisset, Albinus Caroli permissu, duas ibi, vbi hos-

tem superauerat, condidit Ecclesias: alteram quidē m Apostolorum Principi, alteram verò, Diuo Eusebio Episcopo, & Martyri Vercellensi sacram, quam, & postea redditibus locupletatam Canonicis regularibus concessit: quæ postea ipsi Albino est dicata. *Ref.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Post plurima autē præclarissimè gesta, vir sanctus, cum febribus decubisset, octuagesimo ætatis suæ anno, ad Cælum conuolauit: quem Dominus miraculis, nedum in morte, sed, & in vita illustrauit. Nam inter cætera, & duos, adhuc viuēs à mortuis suscitauit, & cum, pro carceratis intercedens, nequaquam posset à iudice liberationē impetrare, repente ad eius preces exiliēs è muro saxam quadrum, inclusis exeundi aditum patefecit, omnesq; effugerunt. Cùm autem non longè post eius obitum Sanctus Ger-

Germanus Episcopus, ac
populus vniuersus mēbra
eius in nouam Basilicam
vellent trāsferre, nec prop-
ter facelli angustiam, in
quo conditus fuerat, sacri
corporis extrahendi daretur
facultas, repentē exci-

so diuinitus pariete, qui ad
pedes erat, omnes laudem
Deo dare cæperunt, plu-
rimaq; Dñs in sancto suo
operat⁹ est miracula. *Ref.*
Iste est, qui ante Deum.

*In 3. nocturno. Homilia
in Euang.* Homo quidam.

DIE SECUNDA MARTII.

Sancti Herculani Episcopi, & Martyris.

Oratio.

Deus, qui beatū Her-
culanum Martyrem
tuum virtute constantiæ
in passione roborasti, con-
cede nobis, quæsumus, vt
eius intercessione in tuo
semper amore robaremur.
Per Dominum nostrum.

Lectio quarta.

Ex Beato Gregorio Dialog.

lib. 3. cap. 13.

Herculanus, Perusij
in maiore Ecclesia à
quodam probatissimæ vitæ
Canonico Regulari prima
religionis rudimenta edo-
ctus, ibique postcà profes-
sus; ad tantam humilitatis
charitatis omniumq; vir-

tutum perfectionem ascē-
dit, vt defuncto ciuitatis E-
piscopo, omnibus vno con-
sensu efflagitātibus, in eius
locum fuerit electus. Qua
in sede strenuè adeò, ac re-
ligiosè se habuit, vt præter
omnia eius functionis mu-
nia egregiè persoluta, à di-
uinis, etiam die, noctuquè,
in Ecclesia persoluēdis lau-
dibus, Missarumquè so-
lemnijs, nullo vnquam ne-
gotio, nulla rerum molestia,
potuerit abduci. *Resp.*
Honestum fecit illum Do-
minus.

Lectio quinta.

Regularibus prætereà
ceremonijs, atq; insti-
tutis,

tutisquam maximè delectatus, regularem in Ecclesia sua Canonorum obseruantiam, cum non nihil à primæua institutione, qua ibi diutissimè floruerat, deflexisset, ad pristinum statum reformauit. Cū autem Totilas Gothorum Rex post multas Italiae ciuitatibus illatas clades, Romamque ipsam incendio, ac euerfione sine vlllo penitus habitatore relictam, Perusium quoque pari sæuiēs crudelitate deuenisset, ac post diurnam septem annorum obsidionem, demum ciuitatem cepisset: Episcopo Herculano, detracta prius à ad talos vsque corrigia, caput obtruncari, reliquum autem populum, qui inuentus fuisset, gladio perimimandauit. *Resp.* Desiderium animæ eius.

Lectio sexta.

EXercitus autem Præfectus, tantam exhorrescens crudelitatem, obtruncato prius Episcopo, à

mortui corpore corrigiam detraxit, vt regijs mandatis videretur obtemperasse: mox corpus extrâ muros proiecit: Canonicos verò gladio interemit. Quòd quidam cum paruulo infante, qui ibi fuerat extinctus, sepulturę tradidit. Cū autem quadragesimo post die, regis permisso, qui præfame aufugerant ciues redijissent, Episcopi sui corpus diligentissimè exquirentes, cum oblitum iam vermibus, atque consumptum pueruli corpus inuenissent, Episcopi corpus, ac si eadem hora sepultum esset, integrum, & quod mirabilius est, caput ità corpori vnitum, & tergus per omnia illæsum, ac si nulla iuteruenisset ferri incisio repererunt, quod honorificè intrâ urbem deportantes, in Ecclesia Beati Petri Apostoli sepelierunt. *Resp.* Stola iucunditatis.

In 3. nocturno. Homilia in Euang. Si quis venit ad me.

COM.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

DIE XVII. MARTII.

In Festo S. Patritij Episcopi, & Cōfessoris.

Oratio.

DEus, qui per beatum Patritium barbaras gentes ad tuæ lumen veritatis adduxisti, concede, quæsumus, tenebrescētem mundū in tuo semper magis splendescere seruitio. Per Dominum nostrum.

Lectio quarta.

Ex venerab. Beda presbit. tomo 3. per libr. duos.

Patritius ex Britannia magna insula religiosissimis parentibus originē trahens (fuit enim beati Martini Episcopi ex sorore nepos) Romam adolescens profectus, in Lateranensi Ecclesia Canonicoꝝ Regulariū institutum amplectens, adeo ibi in pietate, sacrarum litterarū eru-

ditione, ac omnium virtutū genere profecit, vt deliberante Celestino Romanæ vrbs Pontifice huius nominis primo, vnā cum Synodo, quis ad liberādas ab idolatria Hiberniæ gentes, quæ hodie Scotia dicitur, potissimū idoneus haberetur, omnium hæc fuerit sententia, neminem ad id muneris aptiorem inueniri posse, quam Patritium exactæ religionis, ac sanctitatis virum: angelici præterea vultus, coelesti sapientia præditum, ac virtutibus coruscantem. **Resp.** Inueni David.

Lectio quinta.

Igitur statim eum Pontifex in totius Hiberniæ metropolitanum,

C vnā

cum Germano Canonico Lateranense consecratum, adiunctis etiam fidelibus socijs Axilio, ac Seruino, pariter Lateranensibus Canonis, data benedictione, ad Sacrosanctum legationis eiuscemodi munus destinavit. Qui cum in barbara, & idolis dedita natione, parum admodum proficeret, virtutibus tamen, & portentis diuinitus ostentis, ac inuictæ præsertim virtute patientiæ, & charitatis, adeo profecit, ut aureæ demum vi eloquentiæ, barbaras ad se trahens nationes, totam insulam ad Euangelicæ veritatis lumē adduxerit. Cum autem Almogittus Rex prædicantis verbum intentissimè audiret, contigit, ut prædicās de Passione Christi vir Dei, miro cū feruore conuersus ad pendentem è ligno Crucifixum, cuspide, quam manu tenebat, eius pedē vulneraret. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Quod Rex, ex industria, ratus, eū facere, aliās Christi fidē non posse se amplecti, nisi similia ipse quoque pro Domino pateret, patienter admodum pertulit. Aduertens autem vir Dei, simul, & obstupescēs, & pedē continuò sanauit, & hac ratione illuminatū Regē ad Christi veritatē adduxit, & sacro fonte baptizauit. Cum itaq; sexaginta annos in insula illa infatigabiliter Verbū Dei prædicās egisset, innumerisq; clarus esset miraculis (nam & sexaginta fertur mortuos adhuc viuēs suscitasse) montē demum conscēdēs, uti alter Moyse, & Elias, totosq; quadraginta dies, & noctes ieiunās, multa fertur Dñm pro insula illa, & rogasse, & obtinuisse. Annū demū agēs cētesimū vigesimū, suos ad Dei amorē pleniùs adhortatus, in pace obdormiuit. *Resp.* Iste est, qui ante Deum.

In 3. nocturno. Homil. in Euang. Homo quidam?

COM.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris nostri Augustini.

FESTA MAII. DE IIII.

In Festo Sanctæ Monicæ matris Diui Pa-
tris Augustini.

Omnia de communi San-
ctarum nec virginum, nec
Martyrum, præter ea, quæ
hic sunt propria: & offi-
cium sit, vt tempore Pas-
chali.

Oratio.

DEus, qui ad pias Bea-
tæ Monicæ lacrymas
Beatum Augustinum Ec-
clesiæ tuæ splēdidissimum
lumen concessisti: conce-
de nobis quæsumus: vtrius-
que interuentu, in tuo sem-
per magis splendescere ser-
uitio. Per Dominum nos-
trum,

In primo nocturno.

De Epistola 1. Beati Pauli
Apostoli ad Timoth.

cap. 5.

Lectio prima.

VIduas honorā, quæ
verè viduæ sunt. Si-
qua autem vidua filios, aut
nepotes habet: discat pri-
mum domum suam rege-
re, & mutuam vicem red-
dere parētibus. Hoc enim
acceptum est coram Deo.
Quæ autem verè vidua est,
& desolata, speret in Deo,
& instet obsecrationibus,
& orationibus nocte, &
die. Nam quæ in delitijs
est viuēs, mortua est. **Resp.**
Veni electa mea.

Lectio secunda.

ET hoc præcipe, vt ir-
reprehensibiles sint.
Si quis autem suorum, &

maximè domesticorū curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior. Vidua eligatur non minus sexaginta annorum, quæ fuerit vni⁹ viri vxor, in operibus bonis testimonium habens, si filios educavit, si hospitio recepit, si Sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministravit, si omne opus bonum subsequuta est.

Respons. Diffusa est gratia.

Lectio tertia.

Adolescentiores autē viduas deuita. Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volūt: habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. Simul autem & otiosæ discunt circumire domos: non solum otiosæ, sed, & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matres familias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. Iam e-

nim quædam cōuersæ sunt retrò Satanam. Si quis fidelis habet viduas subministret illis, & non grauetur Ecclesia: vt ijs, quæ verè viduæ sunt, sufficiat. **Resp.** Specie tua.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

*Ex venerabili Mapheo Regio
lib. de laudibus Beate
Monice.*

Monica sobria, pudica, & in timore Domini ab infantilibus annis quàm maximè fundata, omnique virtutum genere mirificè exornata, vbi plenè facta est nubilis, nobili, sed non Christiano viro Patritio tradita est in matrimonium. Qui cum esset ira præferuidus, atque omninò ferocissimus, benevolentia tamen præcipuus: ita nouit prudens, & pia vxor illi conuersari, ac piè subijci: omninoq; illi nunquam resistere irato, vt nunquam omninò auditū fuerit: Patritium vel vxorem cæcidisse, vel vllā inter eos domesti-

mesticam fuisse vnus diei
dissensionē. *Resp.* Prop-
ter veritatem.

Lectio quinta.

QVarè castis adeó mo-
ribus illi se pulchram
reddidit, ac reuerētér ama-
bilem, quin, & admirabi-
lem, vt assiduas pro eo ad
Dominum fundēs preces,
illum demùm sub extrema
eius vitæ tempora, Domi-
no meruerit cōciliare. Quo
vita functo, castam, & ope-
ribus misericordiæ inten-
tam viduitatem agebat. In
assiduis veró ad Deum ora-
tionibus pro filio Augusti-
no, qui in Manicheorum
sectam inciderat, lacrymas
effundebat. Quem etiam
Mediolanum secuta fre-
quenter hortabatur, vt ad
Episcopum Ambrosium se
conferret. Quod cum ille
fecisset, eius & publicis cō-
cionibus, & priuatis collo-
quijs, fidei veritatem edo-
ctus, ab eodem baptizatus
est: cum annū ageret etatis
suæ trigesimum tertium.

Resp. Dilexisti iustitiam.

Lectio sexta.

QVi mōx in Africam
reuertentes, cum ad
Ostia Tyberina constitif-
sent, filioque ipsa, post dul-
cissimā amborum de æter-
na beatorū vita colloquu-
tionem, ac suauissimā de-
gustationē, nulla se re am-
plius in hac vita delectari,
aut retineri dixisset, cum
eum iam, nedum, vt con-
cupierat, Christianum, sed
& Domino toto corde in-
seruientem videret. Ecce
paulò post in febrem inci-
dit. Quo in morbo cum
eam, quodam die, anima
defecisset, vt se collegit:
Vbi, inquit, eram? & astā-
tes intuens, eam potiùs in
patria, mori desiderantes:
ponite hic, inquit, corpus
meum: nulla vos eius cura
conturbet: tantum vos ro-
go, vt ad Altare Domini
memineritis mei. Nono
autem die beata mulier re-
ligiosissimam Deo animam
reddidit. *Respons.* Falax
gratia.

In tertio nocturno.

Lectio Sãcti Euangelij secundũ Lncã, cap. 7.

Lectio septima.

IN illo tempore: Ibat Iesus in Ciuitatem, quæ vocatur Naim, & ibant cũ eo discipuli eius, & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis, eccẽ defunctus efferebatur filius vnicus matris suæ. **Et reliqua.**

Homilia venerabilis Maphæi Vegij Laudẽsis.

Legimus nuda, & aperta Sãcti Euãgelij verba, vidimus plorãtis viduæ filium à Salvatore nostro Iesu vitæ restitutum: vidimus, & tantum simul diuinæ potentia miraculũ venerantes, plurimum delectati sumus. Quòd si tã dulcis nobis visus est ipse sacrorum verborum cortex, quid pietatis sentiemus, quid gustabimus amplius, si etiã latentem, reconditumquẽ eorum sensum, altiusque mysterium introspicere, indagãtesq; pleniũs haurire voluerimus?

Os suum aperuit sapiẽtiæ.

Lectio octaua.

NAm cum omnes Saluatoris nostri actiones prẽtendant etiam figuram aliarum rerum, mysticum quiddam semper continentes: hoc loco præsertim Euãgelij huius tam rarum, tamquẽ mirificum, atque excellens factum, non magna sinẽ ingentis cuiuspiam futuræ rei prẽfiguratione, consumatum esse cõfiteri debem⁹. Quid verò aptum, & accõmodatũ magis, ne dicã prẽstans, & illustre, huic conferri queat, quã Sãctissimę Monicæ, cuius præsentiẽ festũ diẽ agimus, pium, dulce, ac omnibus consecrandũ literis monumentũ? Legimus mortuũ filium vnicũ, flentem matrẽ viduam, Iesum, misericordia motum, suscitãntẽ. **Resp.** Regnũ mũdi.

Lectio nona.

Conuertamus huc aciem mentis nostræ, contẽplemur tam insignem mysteriũ. Hic est enim ille verè

rè mortuus filius, Augustinus, in quā, qui Christo grauissimè infensus eternā, nimirum animę, mortē obiebat. Hęc est illa verè flens mater vidua. Hęc illa, pia mater Monica, quę filium verę fidei aduersantē, Christoq; mortuū, diū atq; amarè defleuit. Hic ille idē sus-

citator Iesus, qui misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere.

Reliqua vt in communi nec virginis, nec martyris.

¶ In secundis vesperis à Capit. fit de Conuersione Sãcti Augustini. Cum cōmemoratione Sanctę Monicę.

DIE V. MAII.

*In Conuersione Sancti Patris Augustini.
Ad vesperas Capitulum.*

Ecce Sacerdos magnus, qui in vita sua, & cæt.

Hymnus: Magne Pater Augustine. *Vers.* Ora pro nobis Beate Pater Augustine alleluia. *Resp.* vt digni efficiamur promissionibus Christi alleluia. Vt in die Festi vigesima octaua Augusti. *Ad Magnificat, in vtrifq; vesperis, Añã:* Pręsul Sãctissime Augustine, &c.

Oratio.

DEus, qui ad pias Beatę Monicę lacrymas,

Beatū Augustinū ab errorum nebulis, ad tuę lumē perduxisti veritatis; da nobis, quę sumus; vtriusq; interuē tu à peccatorū nostrorū tenebris, ad tuę semper propiūs claritatē accedere iustitię. Per Dñm nostrū.

Ad Marutinum. Inuitatorium: Magus Dominus, & laudabilis valde, & Sapientię eius non est numerus * Qui de tenebris gentium, lumen Ecclesię suę vocauit Augustinum.

Alle-

alleluia. **Psalm.** Venite.
Hymnus: Magne Pater.
 Ad noct. antiphonæ **Psalmi,**
 & versus, vt in cōmuni
 Confessorum Pontificum
 ad modum temporis
 Paschalis.

In primo nocturno.

Lectio prima.

*Incipit Epistola Beati Pauli
 Apostoli ad Romanos.*

PAulus seru⁹ Iesu Christi vocatus Apostolus, segregatus in Euangelium Dei, quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis Sanctis de filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem, qui prædestinatus est filius Dei in virtute secundum Spiritum sanctificationis, & resurrectionis mortuorum, Iesu Christi Domini nostri: per quem accepimus gratiam, & Apostolatam ad obediendum fidei, in omnibus gentibus, pro nomine eius, in quibus estis, & vos vocati Iesu Christi. Omnibus, qui sunt Romæ dilectis Dei, vocati-

tis sanctis. Gratia vobis, & pax a Deo Patre, & Domino nostro Iesu Christo.
Respons. Vt in communi Confess. Pontific. Euge serue bonè.

Lectio secunda.

Ex eadem Epistola, cap. 7.

INuenio igitur legē, volenti mihi facere bonū, quoniā mihi malū adiacet. Cōdelector enim legi Dei secundum interiorem hominem. Video autē aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meæ, & captiuantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia Dei per Iesum Christū Dominū nostrum. **Resp.** Ecce sacerdos magnus.

Lectio tertia.

NOx præcessit, dies autem appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die, honestè ambulemus: non in comestationibus, & ebrietati-

fatibus, non in cubilibus,
& impudicijs, non in cō-
tentione, & æmulatione,
sed induimini Dominum
Iesum Christum, & carnis
curam ne feceritis in desi-
derijs. *Resp.* Iuravit Do-
minus.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

Augustinus cum iam
à Manichæorū erro-
re deferuere cæpisset,
annum agens vigesimum
nonum, Româ, vt ibi Rhe-
toricam edoceret: ac non
multo post, inde Mediola-
num, eadem de causa per-
uenit. Vbi cum frequētis-
simis in Ecclesia Ambrosij
Episcopi sermonibus, atq;
disputationibus, suspensus
admodum adisteret: pri-
mò ex animo eius pulsa est
omninò eiusmodi errorū
nebula, ita vt omnino, re-
linquendos decerneret es-
se Manichæos. Deinde, &
sensim atquè paulatim in
veritate Catholica, ita cæ-
pit erudiri, atq; confirma-
ri, vt sacrarum lectionum,

præsertim Diui Pauli Apo-
stoli lectione quàm maxi-
mè delectatus: cæperit ma-
ximas in eius lectione, di-
uini luminis sentire irra-
diationes. *Resp.* Inueni
Dauid.

Lectio quinta.

Vnde simplicianum a-
diens, eiusque cohor-
tatus colloctione, cū præ-
sertim illi, admirabilem Vi-
ctorini illius magni Rhetor-
is cōuersionem exposuisset:
audita, & post modum
Antonij illius Ægyptij mi-
rabiliū gestorum fama,
cum omnino rumpere vel-
let moras, & omnia disrū-
pere eū retinentia vincula,
decerneret: ecce oborta est
ingēs lacrymarum procel-
la. Vnde sub quadam fici
arbore se prosternens, la-
crymisque habenas laxans,
dum amarissima cordis cō-
tritione, se ipsum procras-
tinantem, atque ad Domi-
num omninò cōuerti tar-
dātem, increparet: vocem,
quasi de vicina domo, audi-
uit, cum cantu sæpe repetē-
tem.

tem. Tolle, lege, Tolle, lege. *Resp.* Posui adiutoriū.

Lectio sexta.

VNdè represso lacrymarum impetu, nihil aliud interpretās sibi diuinitus iuberi: quām vt apertum statim codicem legeret: aperuit, & legit: Induimini Dominū Iesum Christum, & carnis curā ne feceritis in desiderijs. Et statim, quasi infusa eius cordi securitatis luce, omnes ab eo dubietatis tenebræ diffugerunt. Vnde ad Dñm omninò conuersus, omni-que abiecta vxoris, sæculi rerum, honoris cupiditate, nudus nudum sequi, ac nudis amoris brachijs, illum amplecti, atq; omninò inherere, ex imo cordis fundo decreuit. Quarè aduenientibus (quæ non longè aberant) vindemialibus ferijs, cum Rhetoricæ professioni renunciaffet, rurique nonnullos menses in diuinis libris, ac scriptitationibus, mira cum diuini amoris sensione fuisse ver-

fatus: aduenientibus Paschæ solēnijs, ab Episcopo Ambrosio, magna cū Ecclesiæ exultatione est baptizatus: cum annum ætatis suæ ageret trigessimum tertium.

Resp. Iste est, qui ante Deum.

In tertio nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucā, cap. 5.

Lectio septima.

IN illo tēpore: erant appropinquātes ad Iesum publicani, & peccatores, vt audirēt illū. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Lib. xl. Homilia 34.

Considerandum nobis est, fratres charissimi mei: cur Dominus plus de cōuersis peccatoribus, quā de astātibus iustis in cœlo, gaudiū esse fateatur. Vnde hoc? Nisi quod ipsi per quotidianum visionis experimentum nouimus, quia plerumque hi, qui nullis se oppressos peccatorū moribus sciunt: stant quidē in via iustitiæ, nulla illicita per-

perpetrant; sed tamē ad
coelestem patriam anxie
non anhelant: tantō que si-
bi in reb^o licitis vsum prę-
bent, quantō se perpetras-
se illicita nulla memine-
runt: & plerunquē pigri
remanēt ad exercenda bo-
na præcipua, quia valdē sibi
securi sunt, quōd nulla cō-
miserunt mala grauiora.

Resp. Amavit eum Dñs.

Leãtio octaua.

AT cōtra nonnunquā
hi, qui se aliqua illi-
cita egisse meminerunt, ex
ipso suo dolore compūcti,
inardescunt in amorē Dei,
se seque in magnis virtuti-
bus exercēt: & cuncta dif-
ficilia sancti certaminis ap-
petunt, omnia mundi dere-
linquunt, honores fugiūt,
acceptis contumelijs lætā-
tur, flagrant desiderio, ad
coelestem patriam anhelāt.
Et quia se errasse à Deo cō-
siderant, damna præceden-
tia, lucris sequentibus, re-
compensant. *Resp.* In me-
dio Ecclesię. *Vt in com-
muni Doctorum.*

Leãtio nona.

MAius ergo de pecca-
tore cōuerso, quā
de stante iusto gaudium
fit in celo: quia, & dux in
prælio plūs eum militem
diligat, qui post fugam re-
uersus, hostē fortitēr pre-
mit, quā illum, qui nun-
quā terga præbuit, & nun-
quam aliquid fortiter ges-
sit. Sic agricola illam am-
pliūs terrā amat, quæ post
spinas vberes fruges pro-
fert, quā eam, quæ nun-
quā habuit spinas, & nun-
quā fertilē messem pro-
duxit.

Ad laudes, & per horas.

Antiphonæ: Ecce Sacer-
dos magnus. *Cum reli-
quis de communi Confes-
sorum Pontificum. Capi-
tulū.* Ecce Sacerdos mag-
nus, *vt in vesperis.* *Hym-
nus:* Coeli ciues applaudi-
te, *vt in die festi.* *Vers.*
Ora pro nobis, &c. *Ad Be-
nedictus Antiphona:* Ca-
non vitæ Canonice, &c.

Oratio vt supra.

Ad horas Capitula, vt
D 2 in

in die festi. Ad vesp. Antiphon. **Eccē Sacērdos magnus.** Cum reliquis. Et Psalmi: vt in communi Cōfessorū Pontificū. ¶ **A Cap.**

de Sancto Ioannē, vt in Breviario. Cōmemoratio Sancti Augustini, antiphona Vers. & Oratio, vt in primis vesperis.

DIE XVI. MAII.

In Festo S. Vbaldi Episcopi, & Cōfessoris.

Oratio

DEus, qui per Beatum Vbaldum seruū tuū dæmones ab obsessis effugas corporibus: effuga, quæsumus, à nostris mentibus malarū impulsus cogitationum: vt illis nullatenus assentientes, tibi toto corde inseruire mereamur. Per Dominum nostrū Iesum Christum, &c.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

Ex Catal. Sanct. lib. 5. c. 5.

VBaldus Eugubij nobili loco natus, in Ecclesia Sancti Secundi, propè ciuitatē clericus factus, cum eam ex proprio patrimonio, & ædificijs co-

lapsam restituisset, & reditibus locupletasset, ex sæculari etiam ad regularē redegit obseruantiam. Ra-uennam siquidem, ad nobile, ac religiosum Canonicotū Regularium Sanctę Marię in Portu, Collegiū profectus, ibiq; tres menses commoratus, cum ordinis eius, & regulam, & institutiones diligētissimē didicisset, easque in scripturis redactas ad clericos suos detulisset: vnā cum tribus tantummodò (reliquis abeuntibus, quod arctanimis regula videretur) regularem ibi obseruantia instaurauit. Cum autē Petrusij Episcopus esset electus,

tus, ad eremum fugiens, tandiu ibi latuit, donec alter subrogaretur. Alibi etiã Episcopus electus, pedestris Romam adiit, ac instãtia multa, ab Honorio Secũdo resignationem obtinuit. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

CUm autem Eugubij defunctus esset Episcopus, dissentientibus in electione ciuibus, & aliquẽ de Romana Curia à Summo Pontifice petentibus: Põtifex ipse diuinitũs inspiratus, neminem illis, nisi Vbaldum ciuem, Episcopum concessit. Qui cũ tanto oneri nequaquam se parem obnixẽ assereret: obedientia tamen victus, humiliter acquieuit. Quo in munere, cum omni virtutum genere, tum verò tãta enituit patientiã virtute, vt cum quidam eum, opus in Episcopalis vineã damnũ, & iniuriam humiliter fieri prohibentem, cum iniuria repulsum in cæmentum coniecisset: patientissimẽ

tamen id ferens, volentes etiam omninò ciues, & affines talem iniuriam vlcersci, haudquaquam permiserit. Qui etiam miraculis itã clarus extitit, vt inter cætera, Federici Imperatoris furorem aduersus Eugubinos, è lecto, licet ægrotus, exurgens: primò statim occurso, omninò placauerit, & obsessam à foederatis ciuitatibus patriam, edito Crucis signo, statim liberauerit. *Resp.* Posui adiut.

Lectio sexta.

IAm verò Senex, & abstinentijs, laboribusque fatigatus, in morbum incidit valdè cruciabilem: minutissimis namque vlceribus, ex quibus infinita defluebat sanies, totum eius corpus oppletum, durissimis torquebatur doloribus. Quos nedũm patienter, sed & sine intermissione Deum laudans: à Quadragesima vsque ad Domini Resurrectionem, perfererat. Quo die, ciuibus eum rogantibus, vt Missa-

rum solēnia celebraret, cū id minimè se posse responderet: accedēs, & ciuitatis Rector, cum obnixissimè eam rogasset, precibus demum victus: nullo prorsus humano fultus auxilio, ilico è strato exiliēs, & Missam solēnem celebrauit, & prolixam vsq; ad mediam diem, populo suo sermonē, vice testamēti, habuit. Quo factō, ad lectum rediēs, fe-

briū rigore accerrimè concussus: feria demum Pentecostes secunda, orans, & & psallens ad Dominū migravit. Cuius corpus vsquē in presentē diem integrū, & incorruptū manet: miraculis clarum, præsertim ad dæmones effugandos.
Ref. Iste est, qui ante Deū.
In tertio nocturno. Homilia in Euangelium. Homo quidam.

DIE XX. MAII.

In Festo S. Iuonis Episcopi, & Cōfessoris.

Oratio.

DEus, qui p̄r Beatum Iuonem Canonicum Ordinē in Gallicana Ecclesia reformare dignatus es: præsta, quæsumus, vt eius exemplo in melius quotidie reformemur. Per Dominum nostrum.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

De Script. Eccles. fo. 19. pa. i.

IN O Beluacensis Præpo-

situs, & postea Carnotēnsis Episcopus, sub tempora Gregorij septimi, Canonicum Ordinē, in Beluacensi Ecclesia, mirabili feruore instaurauit, atq; propagauit. Fuit is vir Canonū interpretis subtilissimus, & in diuinis Scripturis exercitissim⁹. Vnde, & Patrū decreta in vnū volumē rediguit: Quod, Decretū Iuonis, appellatur. Is de se ita testatur

tur in Epistola ad Manassē Remorū Archiepiscopū: quā crebris luporum incursionibus aggrauata sit Beluacensis Ecclesia, non est necessariū vestram docere prudentiam. Sed quia Ecclesia illa in Christo me genuit, & fundamenta religionis in me posuit: cū illa infirmatur, non possum non infirmari. Et alibi Canonicos suos, in Beluacensi Ecclesia, itā charitatis visceribus adhortatur. Præsens animo, corpore verò absens exopto, & exhor-

tor, vt pacem se ceterini, & sanctimoniam: hæc vultis, hæc debetis, hæc exhibeatis magis. Per hæc, bono odore diffuso, qui hactenus à vobis processit, & facultates Ecclesiæ vestræ multiplicabitis, & cūcti de virtute in virtutem, vt filij pacis, in pace in idipsū dormietis. *Ref. Inueni David.*

Lectio quinta, & sexta.

De sermone Sancti Maximi Episcopi. Ad Sancti, ac beatissimi Patris nostri, &c

In 3. noctur. Homilia in Euang. Homo quidam:

FESTA IUNII. DIE I.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

DIE XV. IUNII.

In Festo Sancti Bernardi confessoris.

Oratio.

Deus, qui Beato Bernardo seruo tuo vir-

tutem alligandi Sathanae tribuisti, da nobis, quaesumus, virtutem inter-

internum nostrū semp̄
alligandi aduersarium. Per
Dominum nostrum.

In secundo nocturno.

Lectio quarta.

Bernardus ex Augusta
prætoria nobilibus pa-
rentibus originem trahēs:
adolescens, Diui Augusti-
ni Canonorum Regula-
rium institutum in eadem
ciuitate in Diui Vr̄si Eccle-
sia est amplexus. Quo in
loco humilit̄r, patient̄r,
ac summa cum charitate se
habens sacrarum etiā scrip-
turarum lect̄ioni, atque
meditationi indefinent̄r
inuilans, totumque di-
uinæ contemplationi se
tradens, adeò profecit,
vt ab omnibus dignus iu-
dicaretur, qui plurimorum
promouēdæ salutis, ac præ-
dicationis sacræ munus de-
stinaretur. Quare iniuncto
sibi oneri satisfacere cu-
piens, tanta cū spiritus effi-
cacia, ac scientiæ profundi-
tate, prædicationi cæpit in-
sistere, vt omnes in eo mi-
rarentur, cū sensuum pro-

funditatem, tum verò in-
habitatis in eo Sancti Spi-
ritus virtutem: qua miro
discretionis pōdere verba
sua librans, ac perpendēs,
cunctis, vt̄i opus erat, suum
applicabat sermonem, iam
terrens, iam lætificans, iam
consolans, iam deiiciens,
auarosque præcipuè, ac cō-
cubinarios, crudeles, ac Si-
moniacos accerrimè incre-
pans, omni doctrina, & pa-
tiēt̄ia ad Dominum stude-
bat conuertere. *Resp.* Ho-
nestum fecit illum Domi-
nus.

Lectio quinta.

Laborantem autem in
defessè, & per vicos, &
Castella circumquaq; dis-
currentem, tanta Dominus
perfudit gratia, vt nedum
innumerabiles ad Deum
conuerteret animas, sed, &
dæmonibus ipsis esset for-
midabilis, atque omninò
imperaret. Præ cæteris au-
tem, dum in monte Iouis
dæmonum innumerabilē
turbam reperisset, infinita
incolis damna inferentia:

ac

ac præ cæteris, vnum miserabiliter transeûtes vexantem, edocto priûs populo vti ob eorum peccata, huiuscemodi Deus flagella permitteret, cum eos ad pœnitentiam reduxisset, ad locum accedens terribili occurrentem aspectu dæmonem, in nomine Domini Iesu Christi adiurâs, vti catulû, ilico ligauit, & ad desertum locum ducês, ne omninò cuiquam noceret, in nomine Sanctissimæ Trinitatis præcepit. Alia autem plurima perpetravit miracula, inter quæ, & mortuos tres ad vitâ reuocauit. **Resp.** Amavit eum Dominus.

Lectio sexta.

Qui demum Nouariâ rediens, in Cœnobio Sancti Laurentij, Ordinis eiusdem, per benignè sus-

ceptus: in febrim incidit: qua, per septem hebdomadas, accerrimè correptus, non tamen interim à diuinis colloquijs, & oratione cessabat, Sacrosanctumque Domini Corpus quotidie, confessione præmissa, deuotissimè sumebat. Sicque ad extremam horam veniens, omnibus pacem relinquens, & ipse in pace in Domino obdormiuit. Què innumera subsequuta sunt miracula. Cuius caput, postea tempore procedente, in montem Iouis est translatum: corpus autem in ipsa Sancti Laurentij Ecclesia requiescit. Floruit autem vir Sanctus, Gregorio Septimo Pontifice, & Hærico Tertio Imperatore. Anno salutis nostræ millesimo septuagesimo quarto. **Resp.** Iste homo.

In 3. noct. Homilia super Euang. Siat lumbi vestri.

MENSE IULIO. DIE VIII.

COMMEMORATIO SANCTI
Patris Augustini.

FESTA AVGVSTI. DIE 28.

In Festo Beatissimi Patris nostri Augustini.

Hipponensis Episcopi.

Ad Vesperas. Antiphona.

Lætare mater nostra
Hierusalem: quia Rex
tuus dispensatorem stren-
uum, & ciuem fidelissimū
de seruitute Babylonis tibi
redemit Augustinum.

**Psal. Dixit Dominus. Cū
reliquis de Dominica. In
fine, Psalmi. Laudate Do-
minum omnes gentes.**

Antiphona.

Huius mater deuotif-
sima, quē carne prius
pepererat mūdo, charitatis
visceribus postmodū mul-
to semine lachrymarū ge-
nuit Christo. **Antiphona.**

Distulit tamē diū baptif-
mi gratiā: quia tumens ina-
ni philosophia volebat hu-
manaratione comprehen-
dere, quod pia mens viua-
citate fidei nititur appre-
hendere. **An:iphona.** Sur-
gens autē, post multos cir-
cuitus errorū, circuibat ci-
uitatē, per vicos, & plateas,
quæredō verum animæ vi-
rum, pro quo, ne morere-
tur, dignū iudicaret mori,
vt eius semper inhereret a-
mori. **Antiphona.** Inuen-
tus igitur á custodibus ci-
uitatis, & pallio vetustatis
exutus, diligenter pertrac-

rata

tata cum illis veritate, quæ
desiderabat inuenit, & castis
eius amplexibus arden-
ter inhæsit.

Capitulum. Eccles. 50.

Ecce Sacerdos magnus,

qui in vita sua suffulcit
domum, & in diebus suis
corroborauit templum, tē-
pli etiā altitudo ab ipso fun-
data est, duplex ædificatio,
& excelsi parietes templi.

H Y M N V S,

Magne Pater Augus-
tinè

Preces nostras suscipè,
Et per eas Conditori
Nos placere satage,
Atq; rege Gregè tuum
Summū decus Præsulū.

Amatorem paupertatis
Te collaudāt pauperes,
Assertorem veritatis,
Amant veri Iudices,
Frāgis nobis fauos mel-
lis,

Quæ obscura prius erant,
Nobis plana faciens:
Tu de verbis Saluatoris,
Dulcem panem cōficis,
Et propinas potū vitæ,
De Psalmorū nectare.

Tu de vita Clericorum,
Sanctam scribis regulā,
Quam qui amant, & se-
quuntur,

Viam tenent regiā,
Atq; tuo sancto ductu,
Redeunt ad patriam.

Regi regum salus, vita,
Decus, & imperium:
Trinitati laus, & honor
Sit per omne sæculum,
Qui cōciues nos ascribat
Supernorum ciuium.

Amen.

Vers. Ora pro nobis Bea-
te Pater Augustine.

Resp. Vt digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad Magnificat. Antiph.

Adest nobis dies cele-
bris, quo solutus ne-
xu carnis, Sanctus Præsul
Augustinus, assumptus est
cū Angelis: vbi gaudet cū
Prophetis: letatur cū A-
postolis: quorū plenus spi-
ritu, quæ prædixerūt mys-
tica, fecit nobis peruia: post

E 2 quos,

quos, fœcūda dispensandi Verbi Dei, primus refulsit gratia.

Oratio.

DEus, qui Beatum Augustinum, Ecclesiæ tuæ, in exponendis Sacræ Scripturæ mystèrijs, Doctorem optimum, & electum Antistitem prouidisti: da nobis, quæsumus, eius semper, & doctrinis instrui, & oratione fulciri. Per Domium, &c.

Et non fit Commemoratio de Sancto Hermete.

Ad Matutinum. Inuitatorium.

Magnus Dominus, & laudabilis valdè, & Sapientiæ eius non est numerus. * Qui de tenebris gentium lumen Ecclesiæ suæ vocavit Augustinum.

Psalms. Venite. *Hymnus:* Magne Pater. *In primò nocturno.* *Antiphona.* Aperuit Augustinus codicē Apostolicum, & coniectis oculis ad primum capitulum, legit: Induimini Dominum Iesum Christum:

& statim, quasi infusa luce securitatis, ab eo omnes dubietatis tenebræ diffugerunt. *Psalms.* Beatus vir. *Antiphona.* Insinuauit ergò, pèr litteras, Sancto viro Ambrosio præsens votum suum: vt moneretur quid sibi de libris Sæctis legendū esset, quo percipiendæ Christianæ gratiæ aptior fieret, atq; paratior.

Psalms. Quare fremuerūt. *Antiphona.* At ille iussit, Isaiam Prophetam: quòd præ cæteris Euangelij, vocationisque gentiū sit prænuntiator apertior. *Psalms.* Domine quid multiplicati *Vers.* Amavit eum Dominus, &c.

De Libro Ecclesiastici,

cap. 50.

Lectio prima.

ECcè Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, & in diebus suis corroborauit tēplum. Tēpli etiā altitudo ab ipso fundata est, duplex ædificatio, & excelsi parietes templi. In diebus ipsius,

ema-

emanauerunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. Qui curauit gentem suam, & liberauit eam à perditione. Qui præualuit amplificare ciuitatem, qui adeptus est gloriam in consuetudine gentis: & ingressum domus, & atrij amplificauit. Tu autem Dom.

Resp. Inuenit se Augustinus longè esse à Deo, in regione dissimilitudinis: tanquam audiret vocem Dei de excelso. * Cibus sum grandium cresce, & manducabis me. **Vers.** Néc tu me mutabis in te, sicut cibum carnis tuæ, sed tu mutaberis in me. * Cibus sum grandium.

Lectio secunda.

Quasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet. Et quasi Sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei. Quasi arcus refulgès inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis, & quasi

lilia, quæ sunt in transitu aquæ, & quasi thus redolès in diebus æstatis. Quasi ignis effulgens, & thus ardès in igne. Quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso. Quasi oliua pululans, & cypressus in altitudinem se extollens.

Resp. Sensit igitur, & expertus est non esse mirum, quòd palato non sano poena est panis, qui sano est suauis. * Et oculis egris odiosa est lux, quæ puris est amabilis. **Vers.** Propter iniquitatem corripuisti hominem, & tabescere fecisti, sicut araneam animam ei. * Et oculis ægris, &c.

Lectio tertia.

In accipièdo ipsum stolam gloriæ, & vestiri eum in cõsummatione virtutis. In ascensu altaris Sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum. In accipiendo autem partes de manu Sacerdotum, & ipse stans iuxta aram. Et circà illum corona fratrum: quasi plantatio cedri in monte Libano, sic

circa illum steterunt quasi rami palmæ, & omnes filij, Aaron in gloria sua.

Resp. Tunc verò inuisibilia Dei p̄ ea, quæ facta sunt intellecta conspexit, sed aciem figere nō valuit.

* Quia nō secūm ferebat, nisi amantem memoriam, & quasi olfacta desiderantē, quæ comedere nōdūm posset. **Vers.** Quid autem sacramenti haberet: Verbum caro factum est: nec suspicari quidem poterat.

* Quia nō secūm ferebat. Gloria Patri. * Quia.

In secundo nocturno.

Antiphona.

Verumtamen, primā huius lectionem non intelligens, totūmquē tale arbitrans, distulit repetendū exercitior in Dominico eloquio. **Psal.** Cum inuocarē. **Antiphona.** Inde, vbi tēpus aduēnit, quo nomen eum dare oporteret, relicto rure, Mediolanum remeans baptizatus est à Beato Ambrosio: fugitq; ab eo sollicitudo vitæ

præteritæ. **Psal.** Verba mea. **Antiphona.** Nēc satiabatur illis diebus dulcedine mirabili considerare altitudinem consilij diuini super salutē generis humani. **Psal.** Dñe Dñs noster.

Vers. Elegit eū Dominus.

Resp. Ad sacrificandum.

Lectio quarta.

Ex Possidonio Calamēsi Episcopo de vita P. Augusti.

Augustinus Pater, ac Patriarcha noster inclytus, Tagastæ in Africa honestis parētibus, Matre Christiana, ac pijsissima Monica, patre Patritio, (quē & ipsum, in extremis, Dño vxor est lucrata) ortus est. Puer, parentū impensis, ac diligentia, primas eruditus litteras, ita breui postea ingenij celeritate, memoriæ vigore, disputādi acumine, profecit, vt ad summū doctrinarū omnium, (nemine fere hominū tradente) perueniret. Cū autē adolescēs, aliquandō fuisset Manichæorū errore seductus, deferuere tamē iam ab illo errore

errore cæpisset: Romã, annũ agēs vnde uigēsimũ, vt Rhetoricam ibi edoceret, ac nō multò post inde Mediolanũ, eadē de causa peruenit. Vbi, cū frequens Ambrosij Mediolanensis Episcopi esset auditor, eius opera, Catholicæ veritatis studio sensim, ac paulatim incensus, demũq; confirmatus, ac verè conuersus, adueniētibus Paschalib⁹ solēnijs, ab eodē sacro est baptismatis fōte renatus, cū annũ ageret ætatis suæ trigēsimũ tertiũ. **Resp.** Itaq; auidissimè legere cæpit, præ cæteris, Apostolũ Paulum. * Et perierũt illæ quæstiones, in quibus, aliquãdo visus est ei, aduersari testimonijs legis, & prophetarum, textus sermonũ eius. **Vers.** Et apparuit ei vna facies eloquiorum castorum, & exultare cū tremore dicit. * Et perierunt.

Lectio quinta.

Qui mōx, vt in patriã reuerteretur, Romã pergēs, indēq; non multò

pōst in Africam trajiciens, cūm fermè triennio, mira sanctitatis, ac doctrinæ opinionē, vitã cū amicis, apud agros proprios egisset: à Beato Valerio Hipponēsi Episcopo præbyter inuitus ordinatur. Qui mox clericorũ familiã instituit, quos vsitato iã antea vocabulo, Canonicos Regulares appellamus, quibus cū, victu cōmuni, eodemq; cultu vtēs, eos ad Apostolicę vitę, ac disciplinæ normã (præscripta etiam eis regula, quã hũc vsquè obseruant) diligentissimè erudiebat. Cum autē Manichæorum vigēret hèresis, vehementiũs in illam inuehi cæpit. Fortunatumq; hèresiarcham publicè confutauit. Qua Augustini pietate commotus Valerius, eum adiutorem adhibuit Episcopalis officij. Nihil illo humiliũs, nihil continentiũs. Lectus, ac vestitus moderatus, vulgaris mensa, quam semper sacra, vel lectiōe, vel disputatione condiebat.

Ad

Ad pauperum inopiam sustentandam, cum alia non esset facultas, etiam sacra vasa frangebatur. Foeminarum, & in eis, sororis, & fratris filiae contubernium, familiaritatemque vitavit.

Respons. Misit ergo Dominus in mentem eius, visumque est ei bonum in conspectu eius, pergere ad Simplicianum. * Qui ei bonus apparebat setus Dei, & lucebat in eo gratia diuina. **Vers.** Audierat enim quod a iuuetute sua deuotissime Deo viueret: & verè sic erat. * Qui ei bonus.

Lectio sexta.

Nillum finem fecit prædicandi Dei Verbum. Hereticos insectatus, & coram, & scriptis, ac nullo loco passus consistere, Aphricam præsertim a plurimarum hæreson errore liberavit. Tam multa pie subtiliter, & copiosè scripsit, ut Christianam doctrinam omnium maximè illustrarit. Quem in primis

secuti sunt, qui postea Theologicam disciplinam via, & ratione tradiderunt. Vandalis Hipponem tertium iam mensem obsidentibus, in febrim incidit. Itaque, cum discessum è vita sibi instare intelligeret, Psalmos David, qui ad poenitentiam pertinent, in conspectu positos, profusis lacrymis legebat. Solebat autem dicere, neminem, & si nullius sceleris sibi conscius esset, committere debere, ut sine digna, & competenti poenitentia migraret è vita. Ergo sensibus integris, in oratione defixus, astantibus fratribus, & orantibus, migravit in cælum: Coelestino primo Pontifice, anno salutis circiter quadringentesimo trigésimo. Cum vixisset annos septuaginta sex, in Episcopatu, & clericatu, ad quadraginta. **Resp.** Volebat enim conferenti æstus suos, ut proferret, quis aptus esset modus viuendi sic affecto, ut ipse erat, ad ambulandum in via Dei,

Dei * In qua, alius sic, alius sic ibat. **Vers.** Displiebat enim ei quicquid agebat, in sæculo, præ dulcedine Dei, & decore domus eius, quam dilexit. * In qua. Gloria Patri. * In qua.

In tertio nocturno.

Antiphona.

Flebat autem vberimè in hymnis, & canticis suave sonantis Ecclesiæ vocibus vehemèter affectus.

Psal. Domine quis habitabit? **Añã.** Voces igitur illę influebant auribus eius: & eliquebatur veritas in cor eius. & fluebant lacrymæ, & benè illi erat cum illis.

Psal. Dñe in virtute tua.

Añã. Adiunctus inde Nebridio, & Euodio remeabat ad Africam, quærens quis eos ad benè viuendum loc^o haberet vtilius: sed cū essent apud Ostia Tyberina, pia mater eius defuncta est.

Psal. Domini est terra. **Vers.** Tu es Sacerdos in ætern. **Resp.** Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio septima,

Lectio Sæcti Euangelij secundum Matthæum.

cap. 5.

In illo tempore: dixit Iesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ; quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sæcti Ioannis Chrysofomi.

Homil. 10. ex cap. 5. statim in initio in imperfecto.

Quasi interrogantibus Apostolis, ad quos sit omnia ista loquutus, vtrum generalitèr ad populū, aut ad ipsos: volens ostendere, quoniàm ad ipsos præcipuè hæc loquebatur, addidit: Vos estis sal terræ. Hoc, quod dixit: Vos estis sal terræ, ad illud respicit, quod superius dixit: quia doctor omnibus virtutibus debet esse ornatus. **Resp.** vulnerauerat charitas Christi cor eius, & gestabat verba eius in visceribus, quasi sagittas acutas. * Et exempla seruorum Dei, quos de mortuis viuos fecerat, tan-

F quàm

quàm carbones vastatores.
Vers. Ascendēti à conual-
 le plorationis, & cantanti
 canticum graduum dede-
 rat sagittas acūtas. * Et
 exempla.

LECTIO OCTAUA.

Debet esse pauper, vt
 auaritiā libera voce
 castiget. Debet esse semper
 suspirans, & lugēs, siuē sua,
 siuē aliena delicta, vt con-
 fundat eos, qui nec peccare
 dubitāt priusquàm peccēt,
 nec postquā peccauerint,
 tristātur, quia peccauerūt.
 Ideò suspiret, & plangat,
 vt per hoc ostendat, quia
 gravis, & periculosus est
 mūdus iste fidelibus. **Ref.**

Accepta baptismi gratia,
 positus apud Ostia Tybe-
 rina, cū Matre sua, collo-
 quebātur soli valdē dolci-
 tēr. * Et inhiabāt ore cor-
 dis paritēr, in superna fluē-
 ta fontis vitæ, vilescēbatq;
 mundus iste inter verba,
 cū delectationibus suis.

Vers. Tunc ait illa filio,
 nulla re iam delector in hac
 vita, cū te, contēpta fœ-

licitatē terrena, videā ser-
 uum Dei. * Et inhiabant.
Gloria Patri. * Et inhi-
 abant.

LECTIO NONA.

Debet esuriens, & si-
 tiens esse iustitiā:
 vt pigros circā opera bo-
 na, vel lectionem, fiducia-
 liter verbo Dei, aut incre-
 pationis flagello, valeat exci-
 tāre, magis exemplo suo,
 quā voce. Debet esse man-
 suetus, vt magis indulgen-
 do, quàm vindicando, re-
 gat Ecclesiam: vt magis a-
 metur, quā timeatur. De-
 bet esse misericors alijs, si-
 bi autem austerus: vt sibi
 quidem graue pondus ius-
 titiæ ponat, alijs autem le-
 ue.

Ad laudes, & per horas

Antiphona.

Post mortem matris, re-
 uersus est Augustinus
 ad agros proprios, vbi cū
 amicis ieiunijs, & orationi-
 bus vacās, scribebat libros,
 & docebat indoctos. **Psal.**
 Dominus regnavit. Cum
 reliquis.

Anti-

Antiphona. Comperta autem eius fama, Beatus Valerius Hipponensis Episcopus, eum à populo apprehensum, ac sibi præsentatum, licet inuitum, presbyterum ordinauit. **Añã.** Factus ergò presbyter, Monasteriũ Clericorum mox instituit, & cæpit viuere secundum regulã sub Sanctis Apostolis cõstitutam.

Antiphona. Sãctus autem Valerius ordinator eius

exultabat vberius, hominem sibi talem datũ diuinitus, qui, in doctrina sana ædificare Ecclesiam, esset idoneus. **Antiphona.** Eodem tempore, Fortunatus presbyter, Manichæorum versutia plurimos seducebat, quem Sanctus Augustinus, in conuentu omniũ disputans, publicè superauit.

Capitulum. Ecce Sacerdos Magnus: *vt in vesp.*

H Y M N V S.

Cœli ciues applaudite.
Et vos fratres concinite.

Patris nostri solemnia,
Solis reduxit orbita.

Hinc ergò Psalmi resonēt,
Hinc lectiones cõcrepēt,
Et Hymnorũ dulcissima
Multiplicentur cantica.

Quod lingua foris personat,
Intus affectus sentiat:
Nec imitari pigeat,
Quod laudare mens approbat.

Hũc, post mudi curricula,
Cœli suscepit curia,
Quem, cũ suis fidelibus,
Iam salutauit Dominus.

Conemur totis viribus,
Iungamus preces precibus,
Vt, Augustini meritis,
Cœli fruamur gaudijs.

Præsta Pater pijsissime,
Patriquẽ compar vnice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

F 2

Vers.

Vers. Ora pro nobis.
Resp. Vt digni efficiamur.
Ad Benedictus. Añã.

IN diebus eius, obsessa est ciuitas Hipponensis ab exercitu barbarorum: inter quę mala, fuerunt Augustino lacrymę suę, pannes, die, ac nocte: Atque sub hoc euentu ad extremam horam veniēs obdormiuit in pace.

Oratio.

Deus, qui Beatum Augustinum. *Et non fit com. de S. Hermete.*

Ad Tertiam. Antiphona. Comperta autē. *Cap.* Ecce Sacerdos magn⁹, qui in vita sua. *Respons. bre.* Amavit eum Dominus. * Et ornauit eū. *Vers.* Stollam glorię induit eum. * Et ornauit eū. *Gloria Patri.* Amavit eū Dominus. *Vers.* Elegit eum Dominus Sacerdotem sibi. *Ref.* Ad sacrificandum ei hostiã laudis.

Ad Sextam. Añã.

Factus ergo. *Cap.* *Eccles.* **I**N diebus ipsius 50.

emanauerunt putei aquarū, & quasi mare adimpleti sunt supra modum, qui curauit gentem suam, & liberauit eam a perditione. *Resp. bre.* Elegit eum Dominus Sacerdotē sibi. *Vers.* Ad sacrificandum ei hostiam laudis. * Sacerdotem sibi. *Gloria Patri.* Elegit eum Dominus. *Vers.* Tu es Sacerdos in æternū. *Resp.* Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam. Antiphona.

Eodem tempore. *Cap.* *Eccles.* **Q**Vasi Stellati 50. *Q*uamutina in medio nebulę, & quasi Luna plena in diebus suis lucet, & quasi Sol refulgens, sic ille effulsit in templo Dei.

Resp. bre. Tu es Sacerdos * in æternum. *Vers.* Secundum ordinem Melchisedech. * In æternum. *Gloria Patri.* Tu es Sacerdos. *Vers.* Iustum deduxit Dominus per vias rectas. *Resp.* Et ostendit illi regnum Dei.

Ad

Ad Vesperas. Antiphona.
Post mortē Matris. Cum
reliquis. Psal. Dixit Do-
minus. Cum reliquis. In
fine. Memento Domine
Dauid. Cap. Hymn. &
Vers. vt in primis vesperis.
Ad Magnificat. Añā.

Hodie gloriosus Pater
 Augustinus, dissolu-
 ta hui⁹ habitationis domo,
 domum nō manu factam

accepit in cœlis: quam sibi
 (cooperante Dei gratia)
 manu, lingua fabrefecit in
 terris, vbi iam, quod sitiuit
 internum, gustat æternum:
 decoratus vna stola, secu-
 rusquē de reliqua.

Oratio.

Deus, qui Beatum Au-
 gustinum, **Et fit Cō-**
memoratio de S. Ioāne, &
nihil de S. Sabina.

DIE XXIX.

AVGVSTI.

Secunda die infrā Octa-
 uam Sancti Augustini
 Patris nostri. Fit de De-
 collatione Sancti Ioannis,
 cum cōmemoratione O-
 ctavæ, & Sanctæ Sabinæ.
 ¶ Reliquis diebus fit de O-
 ctava, cum commemora-
 tione festorum simplicium
 occurrentium. ¶ De Do-
 minica autē, si venerit in-
 fra Octavam fit de ea, cum
 comm. Octavæ. Et tunc le-
 ctiones illi diei assignatæ
 omittuntur. ¶ Si autem
 venerit in Octava: fit de

Octava, cum cōm. Domi-
 nicæ. ¶ In vesperis, post
 comm. Octavæ: fit sequēs,
 pro Sâctis Felice, & Adu-
 lto mart. Antiphona. Is-
 torum est enim. **Vers. Læt-**
amini in Domino.

Oratio.

Maiestatem tuam Do-
 mine supplices exo-
 ramus, vt sicut nos iugitèr
 Sanctorum tuorum com-
 memoracione lætificas; ita
 semper supplicatione de-
 fendas. Per Dominū nos-
 trum.

F 3 DIE

DIE XXX. AVGVSTI.

Tertia die infra Octavam Sancti Augusti-
ni. Inuitatorium. Hymni, Antipho-
næ, Psalma. Vers. Capituli, & Oratio
sicut in die.

In primo nocturno, Lektionen de Script.
occurr.

In secundo nocturno.
Lectio quarta.

QVæ de Beatissimo
Patre nostro Augu-
stino, primo eius festi-
uitatis die, summatim
perstrinximus, eadem
nunc aliquanto latiori sty-
lo, seu, & quædam alia
insigniora eius gesta, ex
plurimis pauca, quantum
proposita patietur lectio-
num breuitas, prosequemur.
Natus itaque, vt
dictum est, honestis, ac
Christianis parentibus in-
geniosus puer, eorum

opera, ac impensis, sæcu-
laribus litteris apprime
est eruditus. In quibus
adeò profecit, vt breui
succedente tempore, om-
nes artium, quas libera-
les vocant, libros, quos-
cumque legere potuerit,
à semetipso, & legerit, &
intellexerit. Quicquid
de arte loquendi est, &
differendi, quicquid de
dimensionibus figurarum,
& de Musicis, & de nu-
meris, sine magna dif-
ficultate, nullo homi-
num tradente, intellexe-
rit. Verùm, cum annum,
ageret

ageret vnde uigesimum, defuncto iam ante biennium patre, in Manichæorum incidit errorem. In quo, cum per nouem ferme annos iacisset, cognito demum, quem videre, & alloqui, diuturno nimis desiderio desiderauerat, Fausto Manichæorum Hæresiarcha, cum imperitum illum artium earum, quibus eum excellere putauerat, comperisset, cepit ab eo deferuere errore. **Respons.** Itaque auidissimè,

Lectio quinta.

Eodem tempore annum agens vigesimum nonum: Romam, ut Rhetoricam ibi publicè edoceret (quod hætenus Carthagine fecerat) est profectus: ac non multo post indè, Mediolanum, eadem de causa, à Simacho est urbis præfecto destinatus. Vbi, cum frequens Ambrosij Episco-

pi esset auditor, primò, pulsa est ex eius animo errorum nebula, ita ut omninò decerneret relinquendos esse Manichæos, ac tandiu in Ecclesia suspendi Catholica sibi à parentibus commendata, donec certi aliquid elucesceret. Deindè, & succedente tempore, sensim, ac paulatim in veritate Catholica adeo est edoctus, atque confirmatus, ut aduenientibus Paschilibus diebus, cum iam cathecumenum, ruri in monte Cassiciaco, deuotissimè, ac studiosissimè nonnullos menses egisset, ab ipso fuerit baptizatus. **Ref.** Misit ergo.

Lectio sexta.

Qui mox ut in Africam reuerteretur, Romam pergens, ibiquè navigationem expectans, non nihil cōmoratus, defuncta, apud Ostia Tyberina, matre pijsima, in Africam traie-

traiecit. Vbi diuēdita nōn opulenta admodum re paterna, cum amicis, ieiunijs, & orationibus vacās, apud agros proprios scribebat libros, & docebat indoctos. Vndē increbescēte iām pietatis eius, ac doctrinæ fama, contigit, vt quidam ex ijs, quos agentes in rebus vocāt, Hippone constitutus, audita eius nominis celebritate, & diceret, & asfereret, posse se facillē omnes mundi spernere cupiditates, si aliquandō ab eius ore Verbū Dei audire meruisset. Qua de causa, vir Sanctus statim eō se contulit. Vbi cum fortē Episcopi ad plebem de deligēdo prębytero verba faciētis, concioni interesset, statim eum populus raptum, atquē Episcopo pręsentatum, multa, licēt diu, profusis etiā lacrymis deprecantem, prębyterij gradum suscipere, compulerunt. **Resp.** Volebat enim.

In tertio nocturno.

Lectio Sancti Euāgelij se-

cundūm Matthæum.

Lectio septima.

IN illo tempore, dixit Iesus: Vos estis sal terræ. Quōd si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua. De Homilia Sancti Ioannis Chrysofomi.

Homil. 10. ex cap. 5. statim sub initio in imperf.

DEbet esse mūdo corde, vt non solūm non se immisceat circā negotia sæcularia, sed nec cogitet de mūdo. Sicūt enim oculus, quantō mūdior fuerit, tantō longiūs videt: sic, & anima, quantō longiūs fuerit à solitudine mūdiali, tantō ampliūs Deo proximior est. Cuius autem cordis oculus mūdum aspicit, illius mēs non potest Deū videre. Sit autem pacificus, vt tota Ecclesia eius, quasi vna sit anima. Vbi autem concordia non est, nec oratio illic exauditur, nec oblatio suscipitur: quia, neq; ibi est Deus, vbi discordia dominatur. **Resp.** Vulnerauerat.

Lectio

Lectio octava.

DEbet autem, & paratus ad passionem esse, non vana desideria martyrij habens, sed constantiam fidei martyribus dignam. Nam, quantum ad sapientes, & miles non ille paratus dicitur ad bellum, qui concupiscit exire, sed qui potens est exire. Si ergo omnibus his virtutibus fuerit ornatus, tunc est quasi optimum sal, & totus populus de illo conditur, magis videndo eum, quam audiendo. Nam prima doctrina est videre bonum, secunda autem audire. *Resp.* Accepta baptismi gratia,
Pro Sanctis Martiribus Felice, & Adaucto.

Lectio nona.

Felix Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus, per susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cum iuberetur, os simulacri conspuat. Quo

facto, statim ærea statua corruit. Quod cum iterum, ac tertio in æde Mercurij, Dianæq; factum esset; impietatis, & magicæ artis accusatus, equuleo torquetur. Mox ad secundum ab Vrbe lapidem, via Ostiensis, ducitur, ut securi feriretur. Cui, inter viam, oblatus quidam Christianus, cum Felicem agnosces, ad martyrium duci videret: Ego quoque (clara voce inquit) eadem, qua iste, lege viuo: ego eundem Iesum Christum colo. Itaque Felicem osculatus, cum eo securi percutitur: tertio Kalendas Septembris: cuius nomen, cum ignotum esset Christianis, is Adaucti nomine nobilitatus est, quod Sancto Martyri Felici Adauctus sit ad coronam.

In Laudibus pro comm. Sanctorum Mart. Felicis, & Adaucti.

Antiphona.

Vestri capilli capitis.
Vers. Exultabunt Sancti. **Oratio ut supra.**

G DIE

DIE XXXI. AVGVSTI.

Quarta die infra Octavam Sancti
Augustini.

Lectio quarta.

Factus præbyter Monasterium Clericorum mox instituit, & cæpit vivere secundum regulam sub Sanctis Apostolis constitutam: præsertim, ut nemo ibi quicquam proprium possideret, sed distribuere tur unicuique; prout ei opus foret. Hæc est regula illa toto orbe notissima, quam proprio, atque peculiari, hæreditarioque eorum iure profitentur Canonici Regulares Lateranenses: quam, & postea ob sui excellentiam, & eam, quæ continet utriusque; nimirum, actiue, & contemplatiue vitæ perfectionem, ac saluberrimas, & suavissimas institutiones, plurimi alij postea, & Canonici, & alij sibi assumpsere religiosi ordines, sub eiusque

certissimo, ac præclarissimo ductu, vota sua altissimo suaviter persoluunt. *Resp.* Itaque avidissime.

Lectio quinta.

Præbytero itaque Augustino, Valerius natura Græcus, atque ob id in Latina lingua minus exercitatus, facultatem dedit, coram se, Verbum Dei in Ecclesia prædicandi, ac frequentissime tractandi. Quod quidem, licet in Africana Ecclesia minimè fieri consuevisset, ideoque illi nonnulli Episcopi detraherent, tamè hoc postea commoti exemplo, alij quoque præbyteri, accepta ab Episcopis potestate, idem coram eis actitare ceperunt. Cum autem multæ vigèrent hæreticorum sectæ: eas, & publice, & priuatim cæpit, & scrip-

tis,

tis, & sermonibus insectari, atque destruere. Atque, inter cæteros, Fortunatum Manichææ hæresis disseminatoré præcipuū, ægrè licèt ad conflictum venientem, tamen suorum precibus, & instantia victum, in publico omnium conuētu ita superauit, vt deinceps confusione affectus, nunquàm ad eam ciuitatem redire ausus fuerit. **Respons.** Misit ergo Dominus

Lectio sexta.

**Ex Sermone S. Augustini
Episcopi Patris nostri.**

*De disquisitione, & communi
vita Clericorum ad populum.
tom. 10. serm. 49. de
diuersis.*

EGo, quem, Deo propitio, videtis Episcopum vestrum, iuuenis veni ad istam ciuitatē, vt multi vestrum nouerunt: & quærebam vbi cōstruerem Monasterium, & viuerem cum

fratribus meis. Veni ad istam ciuitatem propter videndum amicum, quem putabā me lucrari posse Deo, vt nobiscum esset in Monasterio. Quasi securus perueni, quia locus habebat Episcopum. Apprehesus, & præbyter factus, per hunc gradū perueni ad Episcopatum. Nō attuli aliquid, nec veni ad hanc Ecclesiā, nisi cum his indumentis, quibus illo tēpore vestiebar. Et quia, hic disponebam esse in Monasterio cū fratribus, cognito, instituto, & voluntate mea, beatę memorię Senex Valerius, dedit mihi hortum illum, in quo nunc est Monasterium. Cæpi boni propositi fratres colligere compares meos, nihil habentes, sicut nihil habebam, & imitātes me, vt quomodo ego tenuem paupertatem meam vendidi, & pauperibus erogavi, sic facerent, & illi, qui mecū esse voluissent, vt de cōmuni viueremus. **Resp.** Volebat enim.

In tertio nocturno.

Lectio septima.

Lectio Sancti Euágelij secundum Matthæum.

cap. 5.

IN illo tempore dixit Iesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur? **Et reliqua.**

De Homilia Sancti Ioannis Chrysoptomi.

In imperfect. Ex Homil. 10. cap. 5. sub medium, tom. 2.

LVcis autem opus est, ipsas soluere tenebras, & ea quæ fuerunt in tenebris illustrare. Sic, & Apostoli, cæterique Doctores sal quidè sunt populi Christiani iã cognoscētis Deū, seruantes eum in ipsa agnitione Dei, & sanctitate, id est terræ cultæ, quæ iam verbo Crucis quasi vomeri, aratroque subiecta est. Lux autem sunt gētium, producentes eas ad scientiæ lumen, vel cæterorum, qui fortè in Ecclesia, ceciderunt in tenebris peccatorū. **Ref.** Vulnerauerat.

Lectio octaua.

ITem, bona conuersatio Sacerdotis sine verbo, tenet quidè sanctos in sanctitate per suum exemplū: adducere autem ignorantē ad scientiam veritatis non potest. Item, verbum quidem ignorantem adducere ad scientiam veritatis, & sine conuersatione bona potest: tenere autem in fide, vel sanctitate, absque bona conuersatione, non potest: magis autem, & scandalizat: sicut in sequentibus ostēdemus. **Resp.** Accepta baptismi gratia.

Lectio nona.

ERgo propter bonam conuersationem suam Sacerdotes sunt sal, quoniam bona cōuersatio Sacerdotum, cōditura populi est. Propter verbum autem doctrinæ, lux, quoniã verbum, ignorantia lumē est. Prius autē vocauit eos sal, postea autem lux, aut quia prioris loci est seruare, quos habes, secundi autem vocare, quos non habes.

bes. Aut quia prius est bene viuere, secundum autem bene docere. Nam per bonam conuersationem, ascenditur, sine dubio, ad scientiam, a scientia autem, nescio, si ad bonam conuersationem omnimodo veniatur.

Ad vesp. comm. S. Agidij Abbatis. Antiphona. Similabo eum. Vers. Amauit eum Dominus.

Oratio.

Intercessio nos quaesumus Domine. *Deinde Sanctorum duodecim fratrum marty. Antiphona. Istorum est enim. Vers. Laetamini in Domino.*

Oratio.

Fraterna nos Domine Martyrum tuorum corona laetificet, quae, & fidei nostrae praebet incrementa virtutum: & multiplicitate nos suffragio consoletur: Per Dominum nostrum.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE PRIMA.

Quinta die infra Octauam Sancti Augustini.

Lectio quarta.

His viri virtutibus, ac pietate, & doctrina commotus Valerius, cum praesertim se infirmum valde, ac Senem videret, timeretque, ne ab alijs praeriperetur Ecclesijs (quod & fa-

ctum aliquando fuisset, nisi hoc cognito, ipse Episcopus eum secedere, ac delitescere, ita ut minimè ab inquirètibz inueniretur, fecisset) eum Episcopalis officij adiutorem, impetrato ad id Primatis totius

Africæ Carthaginensis Episcopi rescripto, adhibuit. Iam verò accensa, & ardēs lucerna super candelabrum eleuata, in totius Ecclesiæ domo splendescere, atque charitatis suæ radios cæpit vsquequaque diffundere: ita, vt nedum in Africam, sed, & in transmarina, atque etiam Orientali Ecclesia, mirificè pij omnes, & collētarentur, & eius proficerēt salutaribus doctrinis, & exemplis. *Resp.* Itaq; auidissime.

Lectio quinta.

Sed nedum luminare hoc maius, tanquàm alter Sol in cælo micans, suos vbique diffundebat radios, sed, & minores stel- læ, eius nempè Monasterij Clerici, quos, & statim Episcopus factus, eadem semper habere domo, communique secum voluit alii, ac vestiri mensa, & sumptibus, ad alias, & per eos ex suis pariter collegijs alij ad alias asciti, atque promoti, & cathedrales,

& minores Ecclesias, omnes sua vbique diffundebant lumina, ita vt propagatis quotidie sacræ huius plantationis fructibus, omninò reuirescere, atque caput attollere, quæ iam diu disiecta, atque oppressa iacuerat, Africana visa sit Ecclesia. *Resp.* Misit ergo.

Lectio sexta.

Ex Sermone Sæcti Augustini Episcopi Patris nostri.

De disquisitione, & communi vita Cleric. tom. 10. serm. 49. de diuersis.

Perueni ad Episcopatum, & vidi necesse habere Episcopum exhibere humanitatem assiduam quibusque venientibus, siuè transeuntibus. Quod si non fecissem, Episcopus inhumanus dicerer. Si autem cōsuetudo ista in Monasterio permessa esset, indecens esset. Et ideò volui habere in ista domo Episcopi, mecum Monasteriū
Cle-

Clericorum. Eccè quomodo viuimus: nulli liceat, in societate nostra, habere aliquid proprium. Nemo det byrrum, vel lineam tunicam, seu aliquid, nisi in cōmune: de communi accipiam mihi ipsi, cū sciam commune me habere velle quidquid habeo. Quomodo ergo, quicumq; voluisset extra manere, & de suo viuere, non tollerem ei clericatū: ita modo quia placuit illis, Deo propitio, socialis hæc vita: quisquis cū hypocrisi vixerit: quisquis inuentus fuerit habēs proprium, non illi permitto, vt indè faciat testamentum, sed delebo eum de tabula Clericorum. *Resp.* Volebat enim.

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio Sancti Euāgelij secundum Matthæum.

IN illo tēpore dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal

euanuerit in quo salietur?
Et reliqua.

De Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Homil. 10. vt supra.

Propterea scientes quidem sinè timore Dei, multos videmus: timentes autem Deum, sine scientia nullos videmus. Aut quia propter Iudæos, priores dicti sunt sal, non adducen-tes eos ad scientiam Dei, sed condientes ipsos in ipsa sciētia: lux autem propter gentes in secundo loco vocatas. *Resp.* Vulnerauerat.

Lectio octaua.

IDeo, & per comparisonem congruam, introducens addidit, dicens: Non potest ciuitas abscondi suprā montem posita. Quanuis enim ipsa voluerit esse velata, mons ipse, qui portat eam, facit eam omnibus manifestam: sic, & Apostoli, & Sacerdotes, qui fundati sunt in

in Christo, monte excelfo,
nō possunt esse absconditi,
& si voluerint se abscon-
dere, Christus ipse mani-
festat eos, qui baiulat eos.

Resp. Accepta baptismi
gratia.

Lectio nona.

Pro Sancto Ægidio.

ÆGidius Atheniensis,
regiæ stirpis, à pri-
mæua ætate diuinis litteris,
& charitatis officijs ita de-
ditus fuit, vt nihil prætereâ
curare videretur. Itaq; pa-
rētibus mortuis, totum pa-
trimonium in paupères e-
rogauit: quin etiam tunicâ
exiit, vt ægrotum egentē
tegeret; qua ille indutus
statim cōualuit. Sed mul-
tis deinceps clarior mira-
culis, timens sui nominis
celebritatem, Arelatē ad
beatum Cæsarium contē-
dit: à quo post biennium
discedens, secessit in ere-
mum; vbi diutiùs herbarū

radicibus, & Ceruæ lacte,
quæ stas ad eum horis ve-
niebat, admirabili sanctita-
te vixit. Quæ Cerua, inse-
quentibus quodam die can-
ibus regijs, quum in antrū
Ægidij refugisset, Galliæ
Regem impulit, vt ab eo
summīs precibus peteret,
vt in loco speluncæ mona-
sterium extrui pateretur.
Cuius administrationem,
flagitate Rege, inuitus sus-
cepit: eoque munere ali-
quot annis, prudenter, piē-
que gesto, migravit in cœ-
lum.

Pro Sancto Ægidio.

Ad Laud. Antiphona.

Euge serue bone. De cōm.

*Conf. non Pont. Vers. Iu-
stum deduxit Dominus.*

Oratio vt supra.

Et pro Sanctis duodecim

Fratr. Antiphona. Ves-

tri capilli capitis. Vers.

Exultabunt.

Oratio.

Fraterna. vt supr.

DIE II. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octauam Sancti
Augustini.

Lectio quarta.

Quas vero non debellauit hæreses, quæ nõ prostrauit hæreticorũ mõstra alter hic noster inuictus Hercules, Ecclesię propugnaculum, malleus hæreticorum? Manichæorum, & confutauit hæreses, & abominanda, quæ inter illos occulte gerebantur, detegens eos toto mundo reddidit abominabiles. Donatistas tunc temporis in Africa inualescentes, ac maiorem Afrorũ partem rebaptizantes, nullibi passus consistere, omninõ cõminuit, atque disiecit. Circũcellionum furorem ubiquè debacchantiũ, & rebus, ac hominibus ipsis per vrbes, & per agros damna infinita, vsquè ad sanguinis effu-

sionem, ac cædes inferentium, inuocato etiam ad id brachij sæcularis auxilio, compescuit. *Resp.* Itaque auidissimè.

Lectio quinta.

Quibus, & ad eõ fuit infensus, vt publicè dictitarent, velut lupum gregis vastatorè, eum occidendum, omniaq; à Deo illis indubitanter peccata dimitti, qui hoc perficere egregium fascinus potuissent. Quod quidem, & opere perpetrare sæpius sunt adnisi: sed suum Deus nõquam deseruit famulum. Pelagianos novos illorum temporum hæreticos, disputatores callidos, atque arte subtili, noxia ubiquè erroris sui venena diffundentes, decennali, la-

borans certaminē p̄sū-
dedit, atque detriuit, ita vt
ne dum Africanarum Sy-
nodorum gestis damnarē-
tur, sed & Romanorum
etiam Pontificum Inno-
centij, ac Zozimi rescrip-
tis, ac decretis ab Ecclesiæ
communione arcerentur,
atque præciderentur: fa-
uente, atque executioni
demandate eorum decreta
pijsimo Imperatore Ho-
norio. Breuiter dicam, om-
nes omninò, eius disputa-
tionibus, & scriptis, confu-
tatæ sunt hæreses, omnes
disiectæ errorum tenebrę,
& catholica patefacta, &
illustrata est veritas. *Resp.*
Misit ergo.

Lectio sexta.

PRædicabat autem ver-
bū imprætermisè, ala-
critèr, ac fortitèr (quod &
vsque ad ipsam extremam
suam ægritudinem fecit)
prædicabat, inquam, non è
formula, seu ex arida qua-
dam, & præscripta, ac com-
posita verborum consue-
tudine, sed potiùs vir Deo

plenus, oratione præmissa,
Deo se se commendans (in
cuius manibus, vt identidè
dicere solebat, sumus, &
nos, & sermones nostri) è
pròptuario cordis sui, vbi
omnes scripturarum the-
sauros gerebat absconditos,
in tempore suo, & noua, &
vetera proferebat, & vni-
cuique, prout in rem erat,
suum applicabat sermo-
nem. Quinimò, sepè vi spi-
rit⁹, adeò, quo minime co-
gitarat, rapiebatur, vt ab
incepta narratione omni-
nò digrediens, aliquorum
interim, vel ignorans, salu-
tem promoueret. Quod, &
aliquando factum in nobi-
li Manichæorum merca-
tore refert Possidonius: &
ipse suum ità instituerat
Ecclesiastem: & pleni sunt
omnes eiusmodi digressio-
nibus eiusdem libri. *Resp.*
Volebat enim.

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio sancti Euangelij se-
cundùm Matthæum.

Cap. 5.

In

IN illo tēpore dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur?

De Homilia S. Ioannis

Vbi supra.

Portæ autem eius sunt Apostoli, de quibus dictum est: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob. Quia per illas totus populus intrat ad fidem. Muri autem illius sunt omnes Sacerdotes, cæterique Doctores, de quibus dicit Propheta ad hanc Hierusalem spiritualem. Et alienigenæ ædificabunt muros tuos. Quoniam ex gentibus vocati, facti sunt Sacerdotes, & gubernatores Ecclesiæ.

Resp. Vulnerauerat.

Lectio octaua.

Sicut enim muri, omnem gentilium, & hæreticorum impetum, ipsi suscipiunt, qui tanquam arietibus quibusdam, sic assiduis persecutionibus fe-

riūt clerum, idest, murum Ecclesiæ. Et sicut mortiferas sagittas, sic insana verba peruersæ cogitationis eorum, de impia cordis pharetra procedētia, doctores, quasi lapides viui suscipiūt, & fidei virtute confringūt.

Respōs. Accepta baptismi gratia.

Lectio nona.

Hæc ergo ciuitas posita est super montem: idest, Apostoli, Prophetæ, cæterique doctores ædificati sunt in Christo. Mons enim Christus est, de quo ait Daniel: Ecce lapis excisus est sine manibus, & factus est mons magnus, & occupauit totam terram. Hinc, alteram comparationē vult ostendere, quare sanctos suos ipse Christus manifestat, & non sinit eos esse abscondos. Id est: quia nec qui accendūt lucernam, ideò eam accendunt, vt ponāt sub modio, sed super candelabrum, vt luceat omnibus qui in domo sunt.

H 2 DIE

DIE TERTIA.

SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam Sancti
Augustini.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

CAusas semper diligenter, ac pie audiebat, & dirimebat, intendens in ijs præsertim Christianorum momenta animorum, quantum quisq; , vel in religione, pijsque actionibus proficeret, vel deficeret: dataque opportunitate, diuinã eos legẽ sedulò edocebat, obedientiam præsertim, & charitatem commendans, Deo, & hominibus. Pro aliquo autem, si forte apud maiores potestates esset intercedendum (quod tamẽ plerumque, etiam charissimis denegauit, dicẽs, quod plerumque potestas, quæ petit, premit) tanta id cum

modestia, & circumspectione, ac causa diligenter librata, faciebat, vt eos apud quos intercedebat, in sui admirationẽ rapiẽs, omninò cogeret petitis acquiescere. Qua de re nemo est tanti Patris studiosus, qui memorabile Macedonij, ad ipsum Augustinũ restimonium, apud Possidoniũ legere non debeat, atque memoriẽ commendare. *Resp.* Itaque audissimẽ.

Lectio quinta,

DOMUS Ecclesiæ curã, omnemquẽ substantiam, ad vices, valẽtioribus demandabat Clericis: qui diligenter data, & accepta annotantes, in fine anni explicatas ei afferebant rationes

nes. Ipse verò magis eorū, quos elegerat fidem, quam rationes, probationesq; sequebatur. Domum verò, vel agrum, seu villam nunquā emere voluit. Si quid tamen eiusmodi sponte, vel legaretur, vel donaretur, accipiebat. Hęc reditates autem in graue filiorū, vel propinquorū damnum Ecclesię relictas minimè accipiebat. Fabricarum nouarū nunquam illi studium fuit, quippè qui, in illis, deuibat animi implicationem, quem semper ad cœlestia liberum habere volebat: non tamè illa volētes prohibebat, nisi modum excedentes. Deniquè erat in ijs, quæ possidebat Ecclesia, non amore intentus, vel implicatus cupiditate, sed maioribus potiùs, ac spiritalibus semper intendēs, vix aliquandò se ipsum ad hæc tēporalia ab eorū cogitatione relaxabat, & deponebat. *Res.* Misit ergo.

Lectio sexta.

NE verò quisquam

facili iuratione ad perurium decideret, & in Ecclesia populo prædicabat, & suos ita instituerat, vt ne quis iuraret ne modicum quidem. Quod si quis prolapsus fuisset, vnam, de statutis, amittebat bibēdi portionē. Numerus enim erat secum cōiuentibus poculorum præfixus: disciplinā autem transgrediētes, atq; à regula recta, & honesta deuiantes: & arguebat, & tolerabat quantū decebat, & oportebat: id præcipuè docens, & semper inculcās, ne cuiusquam cor declinaret in verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis: & vt sibi vnusquisque ex animo dimitterent, si quid forte inuicem haberent, aliās, minimè à Deo talium exaudiri orationes. *Resp.* Volebat enim.

In tertio Nocturno.

Lectio septima.

Lectio Sancti Euāgelij secundum Matthæum.

IN illo tempore dixit Iesus Discipulis suis:

H 3

Vos

Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur?

**De Homilia S. Ioannis
Chrysofomi.**

Vbi supr.

Qui sunt accēsores lucernæ? Pater, & Filius. Quæ est lucerna? Verbum Diuinum, de quo dictum est: Lucerna pedibus meis Verbū tuū, vt luceat, idest, appareat, & illuminet eos, qui sunt, vel in domo Ecclesiæ, vel in domo omniū mundanorū. Quod est cādelabrum? Ecclesia, quæ baiulat verbum vitæ. Cōsequenter dicit Paulus: Inter quos lucetis, sicut luminaria in sæculo, verbum vitæ continentes: consequēter, & omnis Ecclesiasticus vir habēs Verbum Dei dicitur candelabrum. **Resp.** Vulnerauerat.

Lectio octaua.

Modij autem sunt homines mundiales, vacui à Deo, & ab omnibus, quæ sunt Dei. Dicun-

tur autem modij, quoniam sicut modij, de super quidem, vacui sunt, desubtus autē, pleni: sic omnes mundi amatores, & carnis; in spiritualibus quidem, & diuinis, quæ superiora recte esse dicuntur, vacui sunt, & insensati: in inferioribus autē, idest, in mundialibus, & terrenis, aliquātenus pleni videtur, & sapiētes. **Ref.** Accepta baptismi gratia;

Lectio nona.

Propterea, sicut in modio, si volueris aliquid reponere, necesse est, vt cadat deorsum, ad inferiora eius, & tenebrosa: sic homini carnali, & mundiali, & vacuo, si dixeris aliquid, quod est Dei, non illud tenet in superiore parte mentis suæ, aut cordis, nec portat illud in ore, sed confestim cadet de mente eius, & corde deorsum in terrena, & tenebrosa, vt nec illi proficit, nec alijs.

Ad Vesp. Antiphona: Letare. Cum reliquis, vt in primis vesp. diei.

DIE

DIE III. SEPTEMBRIS.

In Octava Sancti Augustini Episcopi Patris
nostri.

Omnia dicantur sicut in die, exceptis lectio-
nibus, & Octavo Responsorio.

In primo Nocturno.

De Libro Ecclesiastici.

Cap. 39.

Lectio prima.

Sapientiam omnium an-
tiquorum exquiret sa-
piens, & in prophetis vaca-
bit. Narrationem virorum
nominatorum cōseruabit,
& in versutias parabolārū
simul introibit. Occulta
Prouerbiorum exquiret,
& in absconditis parabola-
rum conuersabitur. In me-
dio magnatorum ministra-
bit, & in conspectu præsi-
dis apparebit. In terram a-
lienigenarum gētium per-
transiet: bona enim, & ma-

la in hominibus tentabit.

Resp. Inuenit se.

Lectio secunda.

Cor suum tradet ad vi-
gilandum diluculo ad
Dominum, qui fecit illum,
& in cōspectu altissimi de-
precabitur. Aperiet os suū
in oratione, & pro delictis
suis deprecabitur. Si enim
Dominus magnus volue-
rit, spiritu intelligentiæ re-
plebit illū: & ipse tamquā
imbres mittet eloquia sa-
pientiæ suæ, & in oratione
confitebitur Domino: &
ipse diriget consilium eius,
& disciplinam, & in absco-
ditis suis cōsiliabitur. **Ref.**
Sensit igitur.

Lectio

Lectio tertia.

IPse palam faciet disciplinam doctrinae suae, & in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam eius, & usque in saeculum non delebitur. Non recedet memoria eius, & nomen eius requiretur a generatione, in generationem. Sapientiam eius enarrabunt gentes: & laudem eius enuntiabit Ecclesia.

Resp. Tunc vero.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

ANte proximum agnitum suae extreme diem, a se dictatos, & editos recensuit libros, siue eos, quos primo conversionis tempore adhuc laicus, siue quos praesbyter, siue, quos Episcopus dictauerat: & quaecunque in ijs sibi minus placuerunt, ipsemet recognouit, atque reprehendit. Vnde, & duo edidit, Retractionum quae inscripsit, volumina: cum non dum Epistolas, ac ser-

mones ad populum retrahere cepisset. Eadem sub tempora, Vandalorum, atque aliarum barbararum nationum gens effera, post devastatas Hispaniarum regiones, cum Africam inuassisset: omni saeviens crudelitate, nulli sexui, nulli parces aetati, non ipsis Dei Sacerdotibus, ac ministris, non sacris Virginibus, omnia ferro, atque incendijs devastabant. *Resp.* Itaque avidissime.

Lectio quinta.

Hanc vero crudelissimam grassationem vir Dei, non ut caeteri homines, temporarias tantum caedes, & damna, sed in ijs altius, atque profundius, animarum praesertim iacturas, Ecclesiarum devastationes, Sacerdotum, atque ministrorum destitutiones considerans, amarissimam, ac lugubrem, praecunctis vitae suae diebus, vitam ducebat. Post devastatas igitur, atque consumptas innumerabiles Africae vrbes, ita ut sola

læ incolumēs superessent, cum Carthaginense, Circēsis, & Hipponensis Ecclesia, ad hanc quoque peruenit barbarius furor. Quo toto tempore, orationi, atque obsecrationi cum filiis suis vacans Beatissimus Pater, illud suppliciter Deum deprecabatur, vt vel ciuitatē ab hostibus liberare, aut seruos suos, ad perferendam eius voluntatem, fortes facere, aut certe se de hoc sæculo ad se accipere, dignaretur. *Resp.* Misit ergo.

LECTIO sexta.

ET eccē tertio eius obsidionis mense, febribus decubuit, quibus cum exaceretur, antē dies fermē decem, quā in corpore migraret, vt ne quis ad eū ingrederetur postulauit, nisi, cū vel accederet medicus, vel cibi inferrentur, quod & factum est: totoque illo tempore, orationi profusis lacrymis intētissimē vacabat. Membris demum omnibus, ac sensib⁹ incolumis adstantibus fratribus, & cū

ēo pariter orantibus in pace obdormuit. O in pacel
O in idipsum! O qui dixit: dormiam, & somnum capiam! Quō, & aliquando in hac vita ineffabili adeo cū suauitate suspirauerat, ac modicē degustauerat: iam plenē expertus, iam pleno ore bibens, ad fontem vitæ, ad gaudia semper virentis paradisi, quō, & nos aliquando, licet immeritos, tamen ad se suspirantes, castissimis suis, ac Deo (quē in hac vita adeo dilexit) charissimis precibus, perducere dignetur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Tu autem Dom.

Resp. Volebat enim.

In tertio Nocturno.

LECTIO septima.

LECTIO Sancti Euāgelij secundum Matthæum.

cap. 5.

IN illo tēpore dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua,

I De

De Homilia Sancti Iohannis Chrysofomi.

Vbi supra.

SI autem, & aliqua tentatio facta fuerit, propter verbum veritatis, statim reuersatur in terram, & aspiciens terram, quasi modius verbum Dei sub se tenet absconditum. Reuersatus est enim, & aspiciens terram, & abscondens verbum sub se, quando propter aliquam causam terrenam, non est ausus palam proloqui fidei veritatem, aut iniurias carnales timens, aut mortem, aut dāna, aut cetera, quę obstruunt homines carnales, vt verbū, quod crediderūt liberē nō audeant profiteri. *Respōs.* Vulnerauerat.

Lectio octaua.

Nunc autem sciens, quoniam ille est laudabilis doctor, qui facit quod docet, addidit, & dixit: Sic luceat lux vestra corā hominibus, vt videāt opera vestra bona, & magnificent patrem vestrum,

qui in cœlis est: id est: sic illuminate, docete, non vt verba vestra tantummodo audiant homines, sed vt opera vestra bona videant, vt quos illuminaueritis per Verbum; quasi lux, condatis per exempla operū vestrorū, quasi sales. Quoniam, qui docet, & facit quod docet, verē ille docet, qui autem non facit, quod docet, non alium docet, sed seipsum condemnat.

Resp. 8. Verbum Dei vsquē ad vltimam suam ægritudinem imprætermisere, alacritēr, sana mente, sanoque consilio, in sancta Ecclesia prædicauit. * Membris omnibus sui corporis in columis, integro aspectu, atque auditu coram positis fratribus, atq; orantibus, dormiuit cum patribus suis. *Vers.* Testamentum nullum fecit, quia vnde faceret pauper Christi non habuit. * Membris omnibus. *Gloria Patri.* * Membris omnibus.

Lectio

Lectio nona.

ET melius est facere, & non docere, quam docere, & non facere, quonia qui facit, etsi tacuerit, aliquos corrigit suo exemplo, qui autem docet, & non facit, non solum neminem corrigit, sed adhuc multos scandalizat. Quis enim non mo-

ueatur ad peccandum, cum viderit ipsos doctores pietatis peccantes? Ergo per illos quidem doctores, qui docent, & faciunt magnificatur Deus: per eos autem, qui docent, & non faciunt, blasphematur.

Ad laudes, & per horas, & ad Vesp. omnia sicut in die.

FESTA OCTOBRIS.

DIE X.

Sancti Ioannis Confessoris.

Oratio.

DEus, qui ad beati Ioannis Confessoris tui simplicitatem demonstranda, panes in lapides conuertisti: fac nos, quæsumus, eius semper innocentiae exempla sectari. Per Dominum nostrum, &c.

Et fit comme. Sanctorum Dionysij. & cæterorum martyrum.

Lectio quarta.

Ioannes in Anglia honestis parentibus natus

à puerilibus annis Christi vestigia imitari toto affectu cupiens, dum à scholis literarijs, quibus diligentissimè vacabat, & mirabiliter in eis proficiebat, dimitteretur, ad Ecclesiam confugiens, orationi deuotissimè intendebat, ac diuinæ omnino peragendæ voluntati, ex imo cordis fundo se se resignabat. Qui adolescens iam factus, Canonico-rum Regularium institutum, in celebri tunc Sanctæ Mariæ

à Bridlintonæ Cœnobio professus, tãta cum humilitate, patientia, & charitate cuncta eius instituti munia peragebat, laboribus, abstinentijs, vigilijs, ac sacrarum litterarum studijs infatigabiliter se exercens, vt omnibus admirationi esset simul, & amori. Quare Præpositus, morum in eo grauitatem, vitæ sanctimoniam simul, ac prudentiam, diligentiamque considerans, A Economum eũ constituit. *Resp.* Honestum fecit illum.

Lectio quinta.

Quo in munere solertissimè se gerès, non tamen à diuinis die, noctuque in choro persoluendis laudibus, nisi arduo detentus negotio, se se subtraherebat. Creuerat autem cum eo ab infantia miseratio, ita vt pietatis viscera indutus, egenis, quantum poterat, incessanter ex Ecclesiæ superfluis succurreret. Vnde cū in vicinia inopibus quibusdam, dum exire cōtin-

geret, panes aliquot secum asportans, clam erogaret, contigit, vt ab exploratoribus id Præposito denūciaretur. Qui, quanquàm eius secretorũ conscius, exeunte è Monasterio, nonnullis adhibitis, ex senioribus, circum veniens, quid illud esset, quod subtus gerebat interrogauit. Ipse autem soli Deo bona eius operacupiens cognita, vt simplex, & innocens, cum lapides esse respōdisset, quos ad sarcendam viam extrã portam deferebat: prolati illicò ad nutum patris, panes in lapides sunt cōuersi. Quo factò, & delatores humili prostrati veniam petierunt, & ipse in sua ampliùs est humilitate deiectus.

Resp. Amavit eum Dominus,

Lectio sexta.

Electus autem postea in præpositũ, antiqua mōx in Monasterio suo Apostolicæ perfectionis exempla reformauit, suo ceteros ad id trahens exēplo.

Exple-

Expleto completorio vsq; ad mane, non nisi urgente de causa, cū aliquo loquebatur. Ad matutinales preces cæteros præueniens, in choro aliquandiu deuotis meditationibus insistebat: quibus, & peractis, vsque ad diei crepusculum, contemplationibus pariter vacabat. Suorum sæpe in spiritu intuebatur excessus subditorū: quos naçta occasione prudentissimè corripiebat. Peractis autem in præposituræ munere egregiè annis viginti: ætatis suæ anno quinquagesimo sexto: graui correptus æ-

gritudine, cum paulo post se moriturū præcognouisset, sūptis sacrosanctis mysterijs, dū Canonicos suos ad pacem, & concordiam, ac regularem obseruatiā, præcipuè verò ad gestanda iugiter in visceribus, Domini Saluatoris vulnera, & sanctorum exempla, esset cohortatus, innocentem Creatori animam reddidit: miraculis etiam in hac vita clarus. **Respōs.** Iste homo perfecit omnia.

In tertio Noct. Homilia in Euang. Nolite timerē. Vt in cōm. Confes. non Pont. Vesp. de seq. Festo.

DIE XI. OCTOBRI.

Prima Translatio Sancti Patris Augustini.

Omnia dicuntur sicut in alio festo Februarij, excepta oratione, & lectionibus, quæ dicuntur vt infra.

Oratio.

DEus, qui nos hodierna Sancti Cōfessoris tui, atque Pōtificis Augustini Trāslatione lētificas: cōcede propitius: vt quem voce alacritē efferim, in-teriori quoq; mentis affectu deuotissimē sentiamus.

Per Dominum, &c.

Deinde fit com. S. Ioānis, In primō Noctur. Lectio-nes de Script. occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Beatissimus Patēr, ac Dux noster inclytus Augustinus, cum post in-numeros in huius vitæ stadi- dio egregiē defudatos la- bores, post effugatas erro- rum, atque hæresum vni- uersas ferē tenebras, atque illustratam, nedum limpi- dissimis doctrinæ suæ ra- dijs, sed, & sanctissimis mo- rum exemplis Ecclesiam, plurimosq; virtutum sua- rum relictos (saltem pro parte) discipulos, atque suc- cessores, in pace obdormis- set, oblatum est, pro eius

corporis depositione, à sa- ctissimo Calamense Epis- copo Possidonio salutare sacrificium: atque sepultu- ræ honorificē traditus est in Ecclesia sua Diuo Ste- phano Protomartyri dica- ta. Resp. Inueni David.

Lectio quinta.

Cum autē, elapsis po- steā sexaginta ferē an- nis, Diuus Fulgētius Ruf- pensis Episcopus, Doctor illustrissimus, & fidei Ca- tholicæ propugnator inde- fessus à Torfimundo Vuā- dalorum rege Arriana hæ- resi infecto, contra Catho- licos persecutionē instau- rante, atque eorum templa claudente, vnā cum centū viginti Episcopis, & in- numerabilibus alijs fidelibus, ob eiusdem fidei catholicæ defensionem, in Sardiniam missus est in exilium: san- ctissimi Patris Augustini corpus venerabile, ac alias nonnullas Sanctorum re- liquias secūm deuotissimē transtulit, atque honorifi- cē, quantum potuit, collo- cavit.

cauit. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

QUæ autem ibi ediderit miracula, quas curationes, quæ signa, tamen si nullo compertū habemus certiori testimonio: vero tamen est simile, atque piè credendum, Dominū, qui mirabilis est, & gloriosus in sanctis suis: ibi quoque iuxta incolarum deuotionem, sanctitatis eius, atque glorificationis indicia non omninò occultasse: donèc ad eminentiorem, atque nobiliorem Sanctæ Ecclesiæ locum, sancti vi-

delicèt Apostolorum principis Petri, in Cælo aureo, Regiæ ciuitatis Papiæ tēplum, translatus, toti mundo circumspectabilis, vniuersis ad se confugientibus charismatum, atque munerū, quæ à Deo possidet, innumera beneficia largissimè impertiret. Quorum, & nos merito participes efficiat, qui cum Patre, & Spiritu Sācto viuit, & regnat Deus: per infinita sæculorum sæcula. Amen.
 Tu autem Domine. *Resp.*
 Iste est, qui ante Deum.
 In tertio Noct. Homil. in
 Euang. Vos estis sal terre.

FESTA NOUEMBRIS.

COMMEMORATIO SANCTI
 Patris Augustini.

DIE XIX. NOUEMBRIS.

Sancti Frigidiani Episcopi, & Confessoris.

Oratio

Oratio.

Sancti Frigidiani Confessoris tui atque Pontificis, quæsumus Domine, precibus adiuuemur, vt cuius merita celebramus, eius continuum salutis sentiamus auxilium. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit comm. Dedicacionis Basilicæ SS. Apost. Petri, & Pauli. Antiphon. O quam metuendus est locus iste. Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta Cœli. **Verf.** Domum tuam Domine decet sanctitudo. **Resp.** In longitudinem dierum.

Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis reparas diem, & sacris semper mysterijs repræsentas incolumes: exaudi preces populi tui, & presta: vt quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dominum.

¶ Postea S. Pontiani Pa-

pr, & mart. Antiphona. Iste Sanctus. **Verf.** Gloria, & honore.

Oratio.

Infirmi-
tatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat, beati Pontiani Martyris tui, atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectio quarta.

Frigidianus; Vltionæ Regis, quæ pars est Scotiæ, filius, cum eum Pater matrimonio vellet iungere, diuino irradiatus lumine Romam peruenit. Vbi à Pelagio primo per benignè exceptus, ab eodemque clericali superpelliceo indutus, in Lateranensi Ecclesia, cū Regularibus Canonis, aliquãdiu religiosissimè est commoratus. Qui Ecclesiasticas consuetudines, & Apostolicos Canones, vt erat ardentis ingenij, memoria comprehendens, breui, & diuinis Scripturis,

turis, & morum disciplina apprimè eruditus, in patriã reuertitur. Vbi insignem post construens Ecclesiã, Canonicosquè ibi regulares constituens, orationi contemplationi, prædicationi, eleemosinis præterea, alijsquè pijs actionibus adeò vacabat, vt per vniuersam insulam, nominis eius sanctitas celeberrima haberetur. *Resp.* Inueni David.

Lectio quinta.

QVi postea in Tusciã se conferens, cù Lucam peruenisset, morum ibi suorum odorem optimum diffundens, prædicationisquè verbo sitientes irrigans animos, ita ab omnibus, & clericis, & ciuibus venerationi est habitus, vt illis expetentibus, mandante Romano Pontifice, Episcopale cathedram suscipere sit compulsus. Quo in munere, cum prædicationi insisteret, diuinũ cultum promoueret, pacem in clero, & populo studio-

sissimè seruaret, pauperum curam gereret, hospitalitatem amaret, adeò successa est incolarum in eum deuotio, vt viginti octo annorum spatio, quo Episcopalem, tenuit sedẽ, viginti octo pariter baptismalium plebium Ecclesias, vbi innumeras Domino animas lucraretur, construeret, atquè consecraret. Quem innumeris Dominus decorauit miraculis: vt & Diuus scribit Gregorius, & testatur ingētis molis lapis, qui adhuc in eius templo conseruatur, qui ad eius precẽ, cum alijs nullo pacto amoueri posset, nullo negotio est translatus: & suscitati mortui, & alia. *Resp.* Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Post multos deniquè transactos labores ad optatã appropinquã palmam, cù ad extremã horã aduenisset, suos intimo cordis affectu cohortatus, orãs, & psallens dulciter in

Domino obdormuit. Cuius corpus in Ecclesia Sancti Vincetij Martyris, quã ipse à fundamentis extruxerat, quæ postea ipsi est Sacra, sepultum: cum postea Pipini, & Caroli temporibus, à nobili quadam virgine, quæ propè se sepulta esset contactum: surgens illic puella: Tollite, Tollite me hinc (ex clamauit) quia super Beatissimi Frigidiani corpus me posuistis, Indignum, quippe

est, vt tradendum vermibus corpus, sanctissimo corpori superponatur. Quibus dictis, iterum obdormiuit. Et ita factum est: vt corpus, quod annis fermè ducetis incognitum permanerat, mirabiliter reuelatum, ab omnibus officiosissime veneraretur. *Resp.* Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturn. Homilia in Euangel. Homo quidam, Nona Lectio de S. Pontiano.

DIE XXI. NOUEMBRIS.

Sancti Gelasij Papæ. Transfertur.

DIE XXIII. NOUEMBRIS.

Sancti Prosperi Episcopi, & Confessoris.

Oratio.

Deus, qui Beatum Prosperum Ecclesie tue religiosissimum Antistitem concessisti: da nobis quaesumus: eius imitatione, in

tuo semper prosperè magis habere seruitio. Per Dominum. *Deinde fit com. S. Clementis. Antiphona. Dediti Domine habitaculum Martyri tuo Clemēti*

ti in mari, in modum templi marmorei, Angelicis manibus præparatum, iter præbens populo terræ, vt enarrent mirabilia tua. *V.* Iustus vt. *Resp.* Sicut cedrus.

Oratio.

DEus, qui nos annua beati Clemētis martyristui, atque Pontificis solemnitate lætificas: concede propitius, vt cuius natalitia colimus, virtutem quoq; passionis imitemur. Per Dominum.

*In secundo Nocturno.**Lectio quarta.*

De scriptoribus ecclesiasticis.

Prosper natione Aquitanus Sancti Augustini discipulus, ac doctrinæ eius, nec non, & stylli summus imitator, atque defensor, in Lateranensi Ecclesia, defuncto iam ipso Patre, Canonicus Regularis fuit: Leonemquæ primum in conscribendis epistolis adiunxit. A quo & propter

vitæ sanctitatem, eruditionemquæ singularem, Regij in flaminia, vel, vt alij malunt, Regij in Calabria, Episcopus est constitutus. Quo in munere viginti duos annos egregium, ac vigilentem pastorem se præbens, ad mortem vsque sanctissime perseueravit: corpusquæ eius, in ea ciuitate, vsq; ad hanc diem conseruatur, & colitur. Hunc Gelasius in Capitulo, **SANCTA ROMANA ECCLESIA**, dum eius opuscula probaret, religiosissimum virum appellauit.

Resp. Inueni Dauid.

Lectio quinta, & sexta.

Qui post Ozionas. *Vt in communi Doctorum.*

In tertio Noct. Homil. in Euang. Vos estis sal terræ.

Lectio nona de S. Chrysogono.

In secundis Vesperis à Cap. fit de Sancta Catharina.

DIE XXVI. NOUEMBRIS.

Sancti Gelasij Papæ. Fuit hoc festum 21.
huius mensis.

Oratio.

DEus, qui per beatum
Gelasium Confessorē
rūm, atque Pontificē, Ca-
nonicum, in Italia, ordinē
instaurare dignatus est: fac
nos semper, quæsum⁹: eius
digna imitari doctrinæ, &
cōuersationis exēpla. Per.
In 2. Noct. Lect. quarta.

Ex Catal. Sanct. lib. 10. c. 77.

Inualescente post obitū
Beatissimi Patris Au-
gustini sub Genserico Vvā
dalorum Rege, Arrianę se-
ctæ perfidia, cum is vniuer-
sam iam Affricam suo sub-
iugasset imperio, post crue-
tam nimis clericorum, ac
catholicorū stragem, pluri-
mi Diui Patris Augustini
discipuli, & alumni per va-
rias propagati Ecclesias, in-
ter quos, Gelasi⁹ patre Va-
lerio natus, diuina reuela-
tione, Neapolim primum,
deinde, & Romam perue-
nerunt. Qui per benigne

omnēs à Leone I. excepti,
atque in Ecclesia Latera-
nensi collocati, Canonicū
ibi ordinē, iuxta Diui Pa-
tris nostri Augustini regu-
lam, & saluberrima insti-
tuta instaurare cæperunt.
Vbi diutissimē postea flo-
ruerunt, & per octingētos
annos ibidem perstiterūt:
plurimiq; ex ipsis ad sum-
mum Pontificatū, aliosq;
inferiores Episcopatus, ob
præclara eorū merita, sunt
assumpti: licet eiekti, postea
denuò restituti, adhuc eie-
kti, nomē tamen, & titulū,
& omnia illi Ecclesiæ con-
cessa priuilegia Apostolica
cōcessione retineāt. *Resp.*
Inueni David. *Lectio V.*

Gelasius itaq;, cū quā-
plurimos ibi annos,
mira sãctitatis, ac eruditio-
nis opinione vitã egisset,
mortuo Felice III. ad sū-
mū Pōtificat⁹ apicē est ele-
ctus. Qui Pontifex factus,
clerum

clerū quāmaximè amauit, & auxit, ordinēq; præcipuè ipsum Lateranēsem, locis, & priuilegijs ampliavit, atque decorauit. Pauperū curam tantā habuit, vt nedū præsentū, sed & longè posteriorū nomina scripta haberet, eisq; omnibus, quā maxima poterat liberalitate subueniret. Ad exemplū etiā Patris sui Augustini, Ecclesiam dedicauit Eufemiam Martyri in ciuitate Tiburtina. Dedicauit & Basilicā Sanctorū Nicandri, & Eleuterij, via Lauicana. & Basilicam S. Mariæ, via Lauertina, in fundo Crispi: vigesimo ab vrbe lapide.

Resp. Posui adiutorium.

Lectio sexta.

Hic, cū esset doctissim⁹ quinq; libros contra Eutichetē, & Nestoriū edidit, duos cōtra Arriū: orationes præterea, & episto-

las admodū graues, & eloquētes, Ecclesiæ utilia decreta multa cōtinētes. Manichæos, libris eorū cōbustis, proscripsit: vtriusque testamēti libros, ac Patrum scripta ab ambiguis, authentica separauit. Ordinū sacerdotū administrationem, à mēse Decēbri quatuor temporū sabbatis attribuit. Episcopos sexaginta septem creauit. Canonē, & Præfationes Missæ, Profas, & Hymnos canticis miscuit. Imperatore excōmunicato, eūdē excōmunicari posse, probauit. Plenus dierū in pace obdormiuit, cū sedisset annos quatuor, menses octo, dies decē, & octo: sepultus est in Basilica Apostolorū Principis decimo Calend. Decembris. *Resp.* Iste est, qui ante Deum. *In 3. Noct. Hom. in Euāg.* Vigilate quia nescitis.

FESTA DECEMBRIS.

DIE III.

Sancti Aniani Episcopi, & Confessoris.

Oratio.

Oratio.

DEus, qui beato Aniano Pontifici tuo tantam virtutem conferre dignatus es, vt etiam montes transferre mereretur: fac nos, quæsumus, semper nostrorum montes transferre peccatorum: vt vnâ cū eo ad cœlestia regna gloriosi peruenire valeamus. Per Dominum. &c.

Lectio quarta.

*Ex Catal. Sanctorum libr. 9.
cap. 19.*

ANianus vir nobilis, ac diues, cum ex Africa Alexandriam veniens naufragium pertulisset, ad quædam calceorum sutorum deueniens, artemque illam ab eo edoctus, adeo illi fuit charus, vt moriens, omnem illi supellectilem, ac vnicum filium cōmenderet. Interea cum Diuus Marcus Euangelista, diuino nutu, Alexandriam perueniret, dissolutumque calceum Aniano consuendum tradidisset, Anianus operi intētus se ipsum subula a-

critēr in sinistra manū vulnerauit. Qui mox à beato Marco, in nomine Domini I E S V, sanatus, ob idque ad Christum conuersus, ab eodem in fide est instructus, atque baptizatus.

Resp. Inueni David.

Lectio quinta.

Qui postmodum euangelicam doctrinam apprime eruditus, clericusque cū clericali superpelliceo, ac postmodum præsbyter factus, à Beato Marco in mandatis accepit, vt ne ab Apostolicis regulis discederet, sed in communi vitam agens, suos quoque discipulos in ea diligenter erudiret. Qui Pentapolim, eius iussu, accedens, cum aliquandō curiosius foeminas prætereuntes inspexisset, statim in se ipsum cōmotus, dexterum sibi oculum subula vulnerauit. Adeo autem prædicationem suam miraculis illustrauit, vt & montem de loco ad locum, ad comprobandum Euangelicæ Scripturæ veritatem

ritatem transtulerit. Quo facto Rex eius regionis ad Christum cōuersus, atque baptizatus, eodem ad hortante, per omnem prouinciam Ecclesias ædificauit, Clericosque ibi regulariter viuentes instituit. **Resp.** Posui adiutorium.

Lectio sexta.

CVM autem Alexandriam ad Marcum rediisset, Marcus eum lumine læsum videns, statim visui restituit, eumque cōuocato clero, sibi successorem fore denunciauit. Qui mortuo illi succedēs, infatigabiliterq; fructuosum se præbēs, per omnem Ægypti prouinciam Euangelium prædicans, infinitis coruscabat miraculis. Præcognoscens autem diuinit⁹ appropinquare peregrinationis suæ exitum, conuocato clero, ac populo id illis indicauit: Milonemq; discipulum suum sibi in Episcopatu successurum. Et cum eos in Christiana pietate plenius esset adhor-

tatus, dierū plenus, in Domino obdormiuit. Sepultus iuxta Beatum Marcū. Cuius deinde corpus Venetias translatum in Ecclesia Sanctæ Mariæ charitatis conquiescit. **Resp.** Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sacti Euangelij secundum Matthæum.

cap. 17.

Lectio septima.

IN illo tempore dixit Iesus discipulis suis. Amen dico vobis: si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic: transi hinc, illuc, & transibit. **Et reliqua.**

Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi.

Cap. 17, in Matth. prope finē.

SI vero quispiam dicet: & quando montes transtulerunt? Respōdebimus: quia multo maiora fecerūt: multos enim mortuos excitauerūt: æquale quippe non est montes transponere, & animam hominibus reuocare. Dicunt autē nonnulli

nonnulli postea, sanctitate illis multo minores, id, re postulante, fecisse. *Resp.* Amavit eum Dominus.

Lectio octava.
VNde patet, quia si opus fuisset montes quoque trāstulissent: ideo nō dixit transponetis omnino montes, sed transponere poteritis. Si autem nō fecerunt, non est argumentum impotentiae. Maiora enim ab ipsis facta non ignoramus, sed quoniam res non postulauerat, noluerunt: quanuis possit etiam aliquid tale factum esse, & non scriptum. Non enim omnia miracula Sanctorū

conscripta sunt. *Resp.* Sint lumbi vestri praecincti.

Lectio nona.
NOn ne igitur, inquires, tantam fidē tunc habebant? Non certē. Ita enim imperfectiores erāt, vt non semper ijdem essent: vnde Petrus quoque modo beatificatur, modō increpatur: & reliqui quasi amentes castigantur, cum sermonē de fermento non intellexerint. Sic ergo, & tunc ex imperfectione ipsorum accidit, vt maiore infirmitate lāguerēt, quod saepiūs ante Crucem patiebantur,

DIE III. DECEMBRIS.

COMMEMORATIO SANCTI
 Patris Augustini.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
 In festo Sancti Thomae Archiepiscopi Cantuariensis Canonici Regularis.

Officium fit duplex.

In

In primo Nocturno.
Lectioes de communi v-
nijus Martyris. A Mileto.

In secundo Nocturno.
Lectio quarta.

Thomas Londini in Anglia natus, Theobaldo successit Cantuariensi Episcopo, qui mox Episcopus factus humilitatis cōseruandæ gratia, & ne in alto periclitaretur, Canonicorum Regularium habitum humillimè, ac deuotissimè suscepit; & in eo vsque ad mortem religiosissimè perseuerauit: & qui antea in administrando Cancellariæ munere præclare se gesserat, in Episcopali officio fortis, & inuictus fuit. Cum enim Henricus secundus Angliæ Rex cōuocatis ad se Episcopis, & procerib⁹ regni, leges ferret utilitati, ac dignitati

Ecclesiasticæ repugnantes, adeò cōstanter obstitit regiæ cupiditati, vt neque pollicitationibus, neq; terroribus de sententia decedens in exilium pulsus sit. Moxquè propinqui eius omnis ætatis eiekti, amici, fautores omnes, ijs, quibus per ætatem liceret iureiurando adstrictis, vniuersos Thomam adituros, si fortassè miserabili suorū calamitatis aspectu moueretur, qui à sancto proposito priuatis incommodis de terreri minimè potuisset: Non respexit carnem, aut sanguinem, neque vllus in eo humanitatis sensus pastoralis officij cōstantiam labefactauit. **Resp.** Honestum fecit illum Dominus.

Lectio quinta, & sexta, & reliqua omnia, vt in Breuiario.

L RESPON-

RESPONSORIA

COMMVNIA.

Pro vno Martyre vt sequuntur.

In primo Nocturno.

Resp. 1. Iste sanctus pro lege Dei sui certauit vsq; ad mortem, & a verbis impiorum non timuit. * Fundatus enim erat supra firmam petram.

Vers. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad caelestia regna. * Fundatus.

Resp. 2. Iustus germinabit sicut lilium. * Et florebit in aeternum ante Dominum. **Vers.** Plantatus in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.

* Et florebit.

Resp. 3. Iste cognouit iustitiam, & vidit mirabilia magna, & exorauit altissimum. * Et inuentus est in numero Sanctorum. **V.** Iste est, qui contempsit vi-

tam mundi, & peruenit ad caelestia regna. * Et inuentus est. **Gloria.** * Et inuentus est.

In secundo Nocturno.

Resp. 4. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & a seductoribus tutauit illum. * Et dedit illi claritatem aeternam. **Vers.** Descenditque cum illo in foueam: & in vinculis non dereliquit eum. * Et dedit.

Resp. 5. Desiderium animae eius tribuisti ei Domine. * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Vers. Quoniam praueuisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. * Et voluntate.

Resp.

Resp. 6. Stola iucunditatis induit eū Dominus: * Et coronā pulchritudinis posuit super caput eius. **Vers.** Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illū. * Et coronam. **G**loria Patri. * Et coronam.

In tertio Nocturno.

Resp. 7. Corona aurea super caput eius, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. **Vers.** Quoniam

præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. * Expressa.

Resp. 8. Hic est verè Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. * Qui minas iudicū non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæ fuit, sed ad cœlestia regna peruenit. **Vers.** Iustū deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. * Qui minas. **G**loria Patri. * Qui minas.

TEMPORE PASCHALI.

In primo Nocturno.

Resp. 1. Beatus vir qui metuit Dominū, Alleluia: * In mandatis eius cupit nimis. Alleluia, alleluia, alleluia. **Vers.** Gloria, & diuitiæ in domo eius, & iustitia eius manet in sæculum, seculi. * In mandatis, **Resp. 2.** Tristitia vestra

alleluia. * Conuertetur in gaudium alleluia, alleluia. **Vers.** Mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini: sed tristitia vestra. * Conuertetur. **Ref. 3.** Pretiosa in cōspectu Domini, alleluia. * Mors Sanctorum eius, alleluia. **Vers.** Custodit Dominus omnia ossa eorū, vnū

ex his non contēretur. *
Mors Sanctorum. **G**loria Patri. * Mors.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Lux perpetua
lucebit Sanctis tuis Do-
mine, * Et æternitas tem-
porum, alleluia, alleluia.

Vers. Lætitia sempiterna
erit super capita eorum,
gaudium, & exultationem
obtinebunt. * Et æternitas.

Resp. 5. In seruis suis,
alleluia, * Consolabitur
Deus, alleluia. **Vers.** Iudi-
cabit Dominus populum
suum, & in seruis suis. *
Consolabitur.

Resp. 6. Filiae Ierusalē,
venite, & videte Marty-
res cum coronis, quibus co-
ronauit eos Dominus. *
In die solemnitatis, & læ-

titia, alleluia. **Vers.** Quo-
niam confortauit seras por-
tarum tuarum, benedixit
filios tuos in te. * **In die.**
Gloria Patri. * In die.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Ego sum vitis
vera, & vos palmites. *
Qui manet in me, & ego in
eo, hic fert fructū multū,
alleluia, alleluia. **Vers.** Si-
cut dilexit me Pater, &
ego dilexi vos. * Qui.

Resp. 8. Candidi facti
sunt Nazarēi eius, alleluia:
splendorem Deo dederūt
alleluia. * Et sicut lac coa-
gulati sunt, alleluia, allel.
Vers. Candidiores niue, ni-
tidiores lacte, rubicūdiore
ebore antiquo, sapphiro
pulchriores. * Et sicut,
Gloria Patri. * Et sicut.

PRO PLVRIBVS MARTYRIBVS.

In 1. Nocturno.

Resp. 1. Absterget Deus
omnem lacrymā ab
oculis Sanctorum: & iam
non erit ampliūs neque lu-

ctus, neque clamor, sed
nec vllus dolor. * Quo-
niam priora transferunt.

Vers. Non esurient, neque
sitient ampliūs, neque ca-
det

det super illos Sol, neque
vllus aestus. * Quoniam.

Resp. 2. Viri sancti glo-
riosum sanguinē fuderunt
pro Domino, amauerunt
Christum in vita sua, imi-
tati sunt eum in morte sua.
* Et ideò coronas trium-
phales meruerunt. **Vers.**
Vnus spiritus, & vna fides
erat in eis. * Et ideò,

Resp. 3. Tradiderunt cor-
pora sua propter Deum ad
supplicia. * Et meruerunt
habere coronas perpetuas.
Vers. Isti sunt qui vene-
runt ex magna tribulatio-
ne, & lauerunt stolas suas
in sanguine Agni. * Et
meruerunt.

In 2. Nocturno.

R **Resp. 4.** Sācti tui Do-
mine mirabile con-
secuti sunt iter, seruiētes
p̄ceptis tuis, vt inueni-
rentur illæsi in aquis vali-
dis. * Terra apparuit ari-
da, & in mari Rubro via
sine impedimēto. **V.** Quo-
niam percussit petram, &
fluxerunt aquę, & torren-
tes inundauerunt. * Terra,

Resp. 5. Verbera carnifi-
cū non timuerunt Sancti
Dei, morientes pro Christi
nomine. * Vt hæredes fie-
rent in domo Domini.

Vers. Tradiderunt corpo-
ra sua propter Deū ad sup-
plicia. * Vt hæredes.

Resp. 6. Tanquam aurū
in fornace probauit elec-
tos Dominus, & quasi ho-
locausti hostiam accepit il-
los: & in tempore erit res-
pectus illorum. * Quoniā
donum, & pax est electis
Dei. **Vers.** Qui confidunt
in illum, intelligent verita-
tem, & fideles in dilectio-
ne acquiescent illi. * Quo-
niam donum,

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Propter testa-
mentum Domini, & leges
paternas, Sancti Dei per-
stiterunt in amore frater-
nitatis. * Quia vnus fuit
semper spiritus in eis, &
vna fides. **Vers.** Ecce quā
bonum, & quam iucundū
habitare fratres in vnum.
* Quia,

Resp.

Resp. 8. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis. * Mercedem laboris ego reddam vobis.

Vers. Venite benedicti Patris mei, percipite Regnum. * Mercedem. **G**loria Patri. * Mercedem,

PRO CONFESSORE Pontifice.

In 1. Nocturno.

R **Esp. 1.** Euge serue bonē, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam. * Intra in gaudium Domini tui. **Vers.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. * Intra.

Resp. 2. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo. * Ideò iureiurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **Vers.** Benedictionē omnium gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput eius. * Ideò iureiurando.

Resp. 3. Iuravit Dominus, & non poenitebit eū.

* Tu es Sacerdos in æ-

tērnūm secundum ordinē Melchisedech. **Vers.** Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis. * Tu es Sacerdos. **G**loria. * Tu es.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Inueni David seruum meū, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Vers.** Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. * Manus.

Resp. 5. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Vers.** Inueni David seruum meū, oleo sancto meo unxi eū. * Manus enim.

Resp. 6. Iste est qui ante Deum

Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina eius repleta est.

* Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

Vers. Iste est, qui contempnit vitam mundi, & peruenit ad coelestia regna. *

Ipse. **Gloria.** * Ipse.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Amavit eum Dominus, & ornauit eum: stolam gloriae induit eum.

* Et ad portas paradisi coronauit eum. **Vers.** Induit eum Dominus loricae fidei, & ornauit eum. * Et ad portas.

Resp. 8. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae

ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando reuertatur a nuptijs. **Vers.**

Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. *

Et vos, **Gloria Patri.** * Et vos.

¶ Pro Doctoribus.

Resp. 8. In medio Ecclesiae aperuit os eius. *

Et impleuit eum Dominus spiritu sapientiae, & intellectus. **Vers.** Iucunditatem, & exultationem thesaurizauit super eum. *

Et impleuit. **Gloria.** *

Et impleuit.

PRO CONFESSORE

non Pontifice.

In 1. Nocturno.

R**esp. 1.** Euge serue bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam.

* Intra in gaudium Domini tui. **Vers.** Domine

quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. * Intra.

Resp. 2. Iustus germinebit sicut lilium. * Et florebit in aeternum ante Dominum. **Vers.** Planta-

tus

tus in domo Domini, in
atrijs domus Dei nostri.

* Et florebit.

Resp. 3. Iste cognouit
iustitiam, & vidit mirabi-
lia magna, & exorauit al-
tissimum. * Et inuentus
est in numero Sanctorum.

Vers. Iste est qui contem-
psit vitam mundi, & per-
uenit ad cœlestia regna.

* Et inuentus. **Gloria.**

[* Et inuentus.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Honestum fe-
cit illum Dominus, & cu-
stodiuit eum ab inimicis,
& a seductoribus tutauit
illum. * Et dedit illi clari-
tatem æternam. **Vers.** Iu-
stū deduxit Dominus per
vias rectas, & ostendit illi
regnum Dei. * Et dedit.

Resp. 5. Amavit eum
Dominus, & ornauit eum,
stolam gloriæ induit eum.

* Et ad portas paradisi co-
ronauit eū. **Vers.** Induit
eum Dominus loricam fi-
dei, & ornauit eum. * Et
ad portas.

Resp. 6. Iste homo per-

fecit omnia, quæ locut⁹ est
ei Deus, & dixit ad eum:
Ingredere in requiē meā.

* Quia te vidi iustum co-
ram me, ex omnibus gen-
tibus **Vers.** Iste est, qui
contempsit vitā mundi, &
peruenit ad cœlestia regna.

* Quia. **Gloria.** * Quia.
In 3. Nocturno.

Resp. 7. Iste est, qui an-
te Deum magnas virtutes
operatus est, & de omni
corde suo laudauit Domi-
num. * Ipse intercedat
pro peccatis omnium po-
pulorum. **Vers.** Ecce ho-
mo sine quærela, verus Dei
cultor, abstinens se ab om-
ni opere malo, & perma-
nens in innocentia sua.

* Ipse.

Resp. 8. Sint lumbi ve-
stri præcincti, & lucernæ
ardentes in manibus ve-
stris. * Et vos similes ho-
minibus expectantibus Do-
minū suū quando reuertat-
ur à nuptijs. **V.** Vigilate
ergo: quia nescitis, qua ho-
ra Dñs vester venturus sit.

* Et vos. **Gloria.** * Et vos,

PRO

PRO NEC VIRGINE,
nec Martyre.

In 1. Nocturno.

Resp. 1. Veni electa
mea, & ponam in te
thronum meum. * Quia
concupiuit Rex speciẽ tuã.
Vers. Specie tua, & pul-
chritudine tua, intende:
prosperẽ procede: & reg-
na. * Quia.

Resp. 2. Diffusa est gra-
tia in labijs tuis. * Prop-
terea benedixit te Deus in
æternum. Vers. Specie
tua, & pulchritudine tua,
intende: prosperẽ proce-
de, & regna. * Propterea.

Resp. 3. Specie tua, &
pulchritudine tua. * In-
tende: prospere procede,
& regna. Vers. Diffusa
est gratia in labijs tuis, pro-
pterea benedixit te Deus
in æternum. * Intende:
Gloria. * Intende.

In 2. Nocturno.

Resp. 4. Propter veri-
tatem, & mansuetudinem,

& iustitiam. * Et dedu-
cet te mirabiliter dextera
tua. Vers. Specie tua, &
pulchritudine tua, inten-
de: prosperẽ procede, &
regna. * Et deducet.

Resp. 5. Dilexisti iu-
stitiam, & odisti iniquita-
tem. * Propterea vnxit
te Deus, Deus tuus oleo
lætitiæ. Vers. Propter
veritatem, & mansuetudi-
nem, & iustitiam. * Prop-
terea.

Resp. 6. Falax gratia,
& vana est pulchritudo.
* Mulier timens Deum
ipsa laudabitur. Vers. Da-
te ei de fructu manuũ sua-
rum, & laudent eam in
portis opera eius. * Mu-
lier. Gloria, * Mulier.

In 3. Nocturno.

Resp. 7. Os suum ape-
ruit sapientiæ, & lex cle-
mentię in lingua eius: cõfi-
deravit semitas domus sue.

M * Et

* Et panem otiosa non comedit.

Verf. Gustavit, & vidit quia bona est negotiatio eius: non extingetur in nocte lucerna eius. * Et panem.

Resp. 8. Regnum mundi, & omnem ornatum sa-

culi contempsi propter amorem Domini mei Iesu Christi. * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

Verf. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. * Quem vidi. **Gloria.** * Quē vidi,

IN

IN COMMEMO- RATIONE SANCTI

Patris Augustini, quæ fit
singulis mensibus.

A Pontifice Maximo indultum est Ordini
nostro Canoniorum Regularium
subscriptum diploma.

*Quolibet mense, quo aliàs non fiat de Sancto Augu-
stino, fiat de ipso semel die prima, aliquo Sancto non
impedita, & quam, si fieri possit, non precedat du-
plex, aut semidup. vt integras, sine alicuius præiu-
ditio, saltem priores vesperas habere possit.*

**Ad Vesp. Añæ, Psalm. &
Hymn. & Cap. de com.
Confess. Pont. Vers. Ora
pro nobis Beate Pater Au-
gustine. Resp. Vt digni
efficiamur promissionibus
Christi.**

**Ad Magnificat in vtrisque
Vesp.**

P Ræsul Sæctissime Au-
gustine, via morum,
scripturæ secretum, Do-

ctor egregie, lux Docto-
rum, vitæ nostræ decretū,
roga mitissime Christi nos
adire secretum.

Oratio.

D Eus, qui Beatum Au-
gustinū Ecclesiæ tuę
in exponendis sacre scrip-
turæ mysterijs Doctorem
optimum, & electum An-
tistitem prouidisti: da no-
bis, quęsumus, eius semper

& doctrinis instrui, & oratione fulciri, Per Dominū nostrum.

Ad Matut. Inuitat. & reliqua de commun. Confess. Pont.

In primo Nocturno extra Quadrag. Lectiones leguntur de script. occur.

¶ In Quadrag. verò. Sapientiam, &c. de comm. Doct.

In secundo Noct. Qui post Orionas. Vt ibidem. In tertio Noct. Homil.

super Euang. Vos estis sal terræ: de eodem cōmun.

Ad laudes, & per horas, omnia sicut in commun. Vers. Ora pro nobis, &c. Resp. Vt digni efficiamur, &c.

Ad Benedictus Añā.

CAnon vitæ canonicę, lucerna nostris pedibus, roga Christū pro famulis, vt nostris adsit mētib⁹, & in æterna requie suis iūgat agminibus. V. Ora, &c. Oratio, vt suprā.

S V F F R A G I A ; S E V C O M M E M O R A T I O N E S,

Quæ dicuntur in fine Vesperarum, & laudum, ab Octaua Epiphaniæ, vsque ad Dominicam Passionis exclusiue, & ab octaua Pentecostes, vsque ad Aduentum exclusiue, Dominicis, Ferijs, & festis, nisi Officium sit duplex, aut infra Octauas. Adiuncta commemoratione de Patrono, vel titulo Ecclesiæ pro illius dignitate.

De Salvatore.

In vtrisque Vesperis, & laudibus, Añã.

Saluator mundi salua nos, qui per sanguinẽ, & mortem tuam redemisti nos. *Vers.* Dirige nos Domine in via tua. *Resp.* Quia tu es Saluator noster.

Oratio.

Deus humani generis conditor, & redemptor, da quæsumus, vt te in omnibus, & super omnia diligentes, iugiter inspirãtem sectemur.

De Cruce.

In vtrisq; Vesp. & laudib. festi semiduplicis, & simplicis extra tempus Paschale. Antiphona.

Nos autẽm gloriari oportet in Cruce Domini nostri Iesu Christi. *Vers.* Hoc signum Crucis erit in cœlo. *Resp.* Cum Dominus ad iudicandum venerit. *Oratio.*

Deus, qui vnigeniti filij tui pretioso sãgui-

ne viuificæ Crucis vexillũ sanctificare voluisti, cõcede, quæsumus, eos qui eiusdem Sanctæ Crucis gaudent honore, tua quoque vbique protectione gaudere.

Tempore Paschali in vtrisque vespers. Añã.

CRucem sanctã subiit, qui infernum cõfregit, accintus est potentia, surrexit die tertia, alleluia. *V.* Dicite in nation. &c.

Et in laudibus, Añã.

CRucifixus surrexit à mortuis, & redemit nos alleluia, alleluia. *Vers.* Dicite in nationibus, alleluia. *Resp.* Quia Dominus regnauit à ligno, alleluia.

Oratio.

Deus, qui pro nobis filium tuum crucis patibulum subire voluisti, vt inimici à nobis expelleres potestatem, concede nobis famulis tuis, vt resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem. &c.

In

In vtrisque Vesp. & laud.
Officij ferialis, Antiphon.

Per signum Crucis de
inimicis nostris, libera
nos Deus noster. *V.* Om-
nis terra adoret te, & psal-
lat tibi. *Resp.* Psalmum
dicat nomini tuo Domine.

Oratio.

Perpetua nos, quaesumus
Domine, pace cu-
stodi, quos per lignum Sã-
ctæ Crucis redimere dig-
natus est,

De Sancta Maria.

In vtrisque vespers, &
laudibus. *Añã.*

Sancta Maria succurre
miseris, iuua pusillani-
mes, refoue flebiles, ora
pro populo, interueni pro
clero, intercede pro deuoto
foemineo sexu, sentiant
omnes tuum iuuamẽ, qui-
cunque celebrant tuã san-
ctam commemorationem.

Vers. Ora pro nobis San-

cta Dei genitrix. *Resp.*
Ut digni efficiamur pro-
missionibus Christi.

Oratio.

Concede nos famulos
tuos, quaesumus Do-
mine Deus, perpetua mẽ-
tis, & corporis sanitate gau-
dere, & gloriosa Beatæ Ma-
riæ semper Virginis inter-
cessione, à præsentis libera-
ri tristitia, & æterna per-
frui lætitia.

Ab Octaua Epiphaniæ vs-
que ad Purificationem.

Vers. Post partum Virgo
inviolata permãsisti. *Resp.*
Dei genitrix intercede pro
nobis.

Oratio.

Deus, qui salutis æter-
næ Beatæ Mariæ vir-
ginitate foecunda humano
generi præmia præstitisti:
tribue, quaesumus, vt ipsam
pro nobis intercedere sen-
tiamus, per quam merui-
mus auctorem vitæ susci-
pere Dominum nostrum
Iesum Christum filiũ tu-
um.

De

De Apostolis.

In vtrisque Vesperis.
Antiphona.

Petrus Apostolus, & Paulus doctor gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

Vers. Constitues eos principes super omnem terram **Resp.** Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Matutinum. Antiphona.

Gloriosi principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita, & in morte non sunt separati. **Vers.**

In omnem terram exiit sonus eorum. **Resp.** Et in fines orbis terræ verba eorum. **Oratio.**

Deus, cuius dextera beatum Petrum ambulanti in fluctibus, ne mergeretur, crexit: & copostolum eius Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberauit, exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

De S. Vincentio.

In vtrisque vesp. & laud.
Antiphona.

O Beate Vincenti martyr Christi fidelissime, pro cuius amore sæuissima poenarum genera constanter pertulisti: sis pro nobis, petimus, apud Deum intercessor. **Vers.** Ora pro nobis Beate Vincenti.

Resp. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beati Vincentij martyris tui intercessionem liberemur.

Pro S. Sebastiano.

Antiphona.

O Diue Sebastiane miles fortissime Christi, intercede pro nobis ad Dominum Iesum Christum, ut ab omni aduersitate corporis, & animæ nos tueri, & defendere dignetur.

Vers.

Vers. Ora pro nobis.

Oratio.

Infirmi-
tatem nostram
respice omnipotēs De⁹,
& quia pondus propriæ
actionis grauat, beati Se-
bastiani Martyris tui inter-
cessio gloriosa nos prote-
gat. Per Dominum.

De Sãcto Georgio.

In vtrisque Vesp. & laud.
Antiphona.

Digne Deo Martyr,
Princeps venerande
Georgi, Suscipe seruorū,
petimus, pia vota tuorum;
Sintquē tua Christo prece
commendata supremo.

Vers. Ora pro nobis beate
Georgi. *Resp.* Vt digni
efficiamur promissionibus
Christi.

Oratio.

Deus, qui nos beati
Georgij martyris tui
meritis, & intercessione
lætificas: concede propi-
tius, vt qui tua per eum be-

neficiaposcimus, dono tuæ
gratiæ consequamur.

Pro Diuo P. Augu-
stino.

Ad Vesp. Antiphona.

Præsul Sãctissimē Au-
gustine, via morum,
scripturæ secretum, Do-
ctor Ecclesiæ, lux Docto-
rum, vitæ nostræ decretū
roga mitissime Christi nos
adire secretum. *V.* Ora pro
nobis, &c.

Ad Laudes, Ant.

Canon vitæ canoni-
cæ, lucerna nostris
pedibus, roga Christum
pro famulis, vt nostris ad-
sit mentibus, & in æterna
reque suis iungat agmini-
bus. *Vers.* Ora pro nobis
beate Pater Augustine.

Resp. Vt digni efficiamur
promissionibus Christi.

Oratio.

Ad esto supplicationi-
bus nostris omnipo-
tens

tens Deus, & quibus fiduciam sperandæ pietatis indulges, intercedente beato Augustino Cōse flore tuo, atque Pontifice, consuetæ misericordiæ tribue benignus effectum.

De Pace.

In Vesp. & laudib.
Antiphona.

DA pacem Domine in diebus nostris, quia non est, alius, qui pugnet

Leo Papa X. concessit, ut qui post Officium dixerit sequentem Orationem, remissionem admissarum negligentiarum in Officio recitando consequatur.

Oratio.

Sacro sanctæ, & indiuiduæ Trinitati, Crucifixi Iesu Christi Domini nostri humanitati, Beatissime, ac gloriosissimæ Virginis Mariæ foecunditati,

pro nobis, nisi tu Deus non ster. **Vers.** Fiat pax in virtute tua. **Resp.** Et abundantia in turribus tuis.

Oratio.

Deus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera: da seruis tuis illā, quam mundus dare non potest, pacē: ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint, tua protectione, tranquilla. Per Dominum nostrum, &c.

& omnium Sanctorum vniuersitati, sit sempiterna laus, honor, virtus, & gloria, ab omni creatura: nobisque remissio peccatorū, per infinita sæcula sæculorum, amen.

N

B eata

Beata viscera Mariæ
Virginis, quæ porta-
uerunt Æterni Patris filium,
& beata vbera, quæ

lactauerunt Christum Do-
minum. Pater noster.
Aue Maria.

COMMEMORATIO
in honorem Diui Patris Theotonij
primi Prioris Monasterij
Sanctæ Crucis.

Denotionis gratia.

Antiphona.

Oratio.

O Beate Theotoni om-
nium corde, & ore
colende. O Patrone mira-
bilis Hispaniæ, Defensor
Conimbricæ: ora pro po-
pulo, interueni pro clero,
intercede pro deuoto fœ-
mineo sexu: sentiant om-
nes tuum solamen: salua
præsentem cateruam tuæ
sanctitati deuotam, & San-
ctæ Crucis signo signatam.

Vers. Ora pro nobis Beate
Pater Theotoni. **Resp.**
Ut digni efficiamur, &c.

OMnipotēs sempiter-
ne Deus, qui Sancto-
rum tuorum es splendor
mirabilis, quique populo
tuo Beatum Theotonium
Confessorem tuum primū
Sanctæ Crucis Priorē fœ-
liciter prætulisti: concede
quæsumus, vt qui nobis de-
disti fidē, largiaris & pacē;
atque suis meritis, & preci-
bus, ab omni, animæ, cor-
porisq; periculo, salubriter
liberemur. Per Christum
Dominum nostrum.

Amen.

DEO GRATIAS.

